

ليكنى. ژباړه او شعرونه

(بي غره خبري)

Ketabton.com

 PRINCE IKRAM

 0777638977
0711638977

بی غره خبری

Email.com ikramprince51@gmail.com

(c) Ketabton.com: the Digital Library

کہ چہرہ تاسو ہم غوارنہ چہ کتابونہ فی دینہ کری
نوو ماتہ پہ دی وائسپ مسیج وکری 0711638977

چی می ورغلی زخم بیا تازہ کڑی
هغه مغرورا لیوانی چرتہ دے
چی خوانی وی ، ارمانوونہ خو به وی...

او بیخی بیخوندا بے سورورا یمہ
مانساما هغه یو سریے چرتہ دے

زما به هم تقدیر تغیر وکری

زه هم خدای لرم

دالی

خپله دا وره غوندي هڅه په ډیر مینه او احترام
ډاکټرې شیکلا(سعادت)ته دالی کوم چی په سختو شرایطو کی
ماسره سنگه په سنگه ولاړ وه زه ویارم چی داسی یو ملگری لرم

FB COM PRINCE IKRAM

بی غره خبری

پیل

شور می د ستري زرۀ د سترو پرهرونو لارو

یو سرے خۀ لارو چب خوند د ماښامونو لارو

ښايي هرڅه هير کړم، خو د

هغو خلکو مهرباني به هيڅکله

هيري نکړم چي په سختو کي

راسره وو.

ملگری!

په دې نړۍ کې هر څوک یو ملگری ته اړتیا لري، چې د ترنم غونډې واوسي او هره کرېنه یې له ستاینې ډکه وي، که تاسو ورته د ساز او سرود په څېر نه شئ کیدای؛ نو په دې نړۍ کې درته هېڅ اړتیا نشته.

، هیروم یې نه

ستا ټولې ترڅې خاطرې مې!

د زړه په کتابچه کې هماغسې لیکلې .

په تا مې ستا کاته هم نه لورېږي .

ستا د کور ټولې ائینې ماتوم .

پوهېږې زما (۰۰۰)

بی غره خبری

هیڅکله یو هلک ته دامه ور زده کوی چی
څنگه تاسو سره چلند وکړی ځکه که په رښتیا
مینه در سره لری په خپله خوبنه یی کوی.

کالونه وړاندې!!

تصادفًا،

بی له فکر او سوچ!!

زړه تا انتخاب کړی.

ستا لپاره؛

وځورېده،

وځورېده او ودرېده،

تردی خپل ځان یی مات، مات او ټوټی که.

اوس کالونه وروسته؛

پر خپله ټاکنه پېښمان دی.

ستا هر بدل غواری.

زه پوهیوم وخت نیسی،

تر دی چی،

شاید دا زره بی حرکتی شي؛ او ته یی په کامله

اندازه هېر کړی نه وي

زه نور د هیخ شي په کیسه کی نه یم ما هرڅه

!!! له لاسه ورکړی چی ما غوښتل

هر څه موقتی دي احساسات فکرونه

اریکه ژوند او حتا انسانان هم

زما د ژوند تر ټولو بدترینه کال وه 2023

هیڅوک !

نه راځی چی

ستاسو ژوند جوړ کړی .

ستا

ژوند ستا مسؤلیت دی

په هغه ځان پسې می زړه خوږیږي چې ته یې نه

پیژندلی

هره هغه دروازه، او کړکی وتړی چې تاسو

دردمن کوي، مهمه نده چې بهرنی صحنه څومره

بنکلی او زړه رابنکونکي وي

کړبني

چې یې درته وویل

! یو څه واغونده یخ دې ونه، وهي

!په ځان دې پام کوه

بی غره خبری

! ماښام وختي کور ته راځه

. جواب کی ورته ووايه چې

«زه هم درسره مينه لرم»

ځای یا مکان هېڅ ارزښت نه لري کله چې

هغه څوک پکې نه وي چې ته مينه ورسره

لري

په سختو ورځو کې ذهني ملاتړ نه هيريډونکی

دی

. پوهیږي

زما د زړه درزا

دوه حالتو کېږي ډیره تیزیږي.

او بی اختیاره کیږي

یو...!

ستا د عکس په لیدو

بل...!

ستا د نوم په اورېدو..

درد تل بنايسته وي يوازي بڼه زړونه
انتخابوي

..اوبنکي...!!

،اوبنکي صرف څاڅکي نه بلکي کلمې او جملې دي
خو خبره داده چې هر څوک يې نشي لوستلای

ډیر خلک نه د خپل زړه کار کوي نه د زړه خبری
لیکي او نه د زړه خبری وایی ځکه ویریزې چی خلک به
څه وایی زه وایم د خلکو پروا مه کوه دلته د خلکو
عادت دی څوک چا ته او په چا پسی بڼی خبری نه کوی

بی غره خبری

نو بنه ده چی ژوند د په خپل زړه وکړی او خلکو ته بلی
بلی ووايي

په ژوند کې هیڅ کله هم تسلیم نشی
ځکه چې د هرې ثانیې په تیریدو سره
تاسو خپل هدف ته نیردې کیري

هغه ژوند او ارمانونه مه هیره وه چې تایی د لاسته راوړلو
!!!! لپاره له ځان سره وعده کړې وه

د ځان سره داسې چلند وکړه...
لکه د خپلې مینې سره یې چې کوي.

ویل یی، څه دی خوبیری؟

ما وېل: یو څو کتابونه، له خلکو ورک ادرس، ته، او د
باران د څاڅکو شور!

هیڅکله هم د ماتو او تیروتنو له امله مو مه ناهیلی کیرئ!!!

ځکه ستاسو همدا ماتي او تیروتنې دي

چې ستاسو د تل پاتي او همیشنی خوبنیو او بریاوو لامل
گرځي

له هغې اولې شپې، له هغه وخته چې

کله مې ته لیدلې یې بیا مې مینه پیژندلې

له هغې اولې شپې مخکې مړ وم.

ایا تاسو داسې یو څوک لرئ چې لاندې جملې درته کاروي؟

په سکون شي.

ډوډی دې خوړلي ده؟

کله چې کور ته ورسېدي یو میسج وکړه.

په ځان دې پام کوه.

ایا کافي پیسي لري؟

ایا غواړي چې مرسته در سره وکړم؟

ایا ته مطمئن یې چې بڼه او جوړ یې؟

که ماته دې ضرورت وه؛ نو همپش دې په خدمت کې یمه.

ډېره لږه هڅه هم د زیات ارزښت وړ ده.

دا د دې ښودنه کوي چې یو څوک څومره تاسو باندې پام

کوي

بدې ښیراگانې له خولې وځي ستا سفر ته می

سترگی نور په ډېرو کتو سترې شولې وړ ته می

بی غره خبری

تلی؛ زما د چیغو دی ذره پروا هم ونکره
لږ خیال به دی کری و د مات زرگی پرهر ته می

23/12/1401

داسی دی رامات کرلو باور خو څه بنگری نه دی
اوس که ملایکه هم شی، نه راځی نظر ته می

هیڅ هم ملامت نه یی، ما خپله په خپل ځان کری
ته لایق د پینو نه وی، راپورته کرلی سر ته می

نه وایم، په ده پسی به تکی بد هم نه وایم
تیپی سترگی پاتی یم خپل باور ته می

سخته نه

البته دردونکی ده !

چی له ډیری بی کسی دی

تولی خبری له خپل

خان سره وکړې ، بی غره ماته سی

او هیڅوک پوه هم نسي ...؟! (ټټ)

او زه هغه رنگه څهره شوم

چی خاص ستا دمخ هندراه می رغولی شی

ته می چی ولیدی،

ومی ویل،

ژوند هم څه یو بنکلی خوب دی...!

غلی یی وخنډل او بیا یی ووی،

وضیغت دنیا ده، جنت نده...!

کله کله می زره خفه شی

نا هیلی شم

وایم نور نشم کولی؛

مگر.....

یو څه می بپرته هڅوی:

چی ته الله لری

او الله دی هر څه لری

سل کاله وروسته به، د هېچا هم په یاد نه وي چی،

تا د خلکو د خبرو په وجه، خپل ارمانونه قتل کړل..!

او خپلی فیصلی دی بدلی کړی، شاید ستا څهره به هم د چا

په یاد نه وي،

لنډه دا چی، دا ستا ژوند دی او الله تاته درکړی،

هغه څه چی ته پکی خپله کامیابی وینی،

او ستا ژوند پرې رنگینیري، په همغه لاره لار شه..!

خلک هېڅکله له چا راضي شوي ندي.

که ریشتیا درته ووايم،

په ژوند کې مې د حوشحلي په نوم هيس پاتې ندئ

د حيل د غم دپټولو په خاطر په هر سه کې د حيل حوشحلي
کوشش کوم،

مگر د ننه چې زه سومره يوازې يم

په دې يوازې زه خبر يم.

مونږ دومره په مينه کې ډوب وه،

چې تر سهار به مو شپي ورته سبا کولې، خو له ده، نه وو،
خبر چې دا ټول يو تمثيل ده.

ټولي اړيکي په خيانت نه وي

بی غره خبری

بعضی هلکان او انجونی حتا د حلالي نکاح لپاره د شپې خپل
رب ته ژاري!

اریکی زړه کی جوړیږي،

په خبرو سره نه.

ځیني د زیاتو خبرو وروسته هم نه خپل کیږي،

خو ځیني خاموشه چپ وي مگر خپل وي..

دوه زړه دریویشته کال نه،

زما دژوند

هره شپبه له سلکیو سره تپره شوې؛

بغیر له هغو

خو شپو چی ستا په خوا کی اوسېدم.

مور.

د هیلو په فریب کې.

خومره عمر و باپله

زه کله کله د شپې

ناوخته د کوټې کرکې ته ناست یم

او حیران یم چې دا خلک چې

د شپې ناوخته وینن وي په

سرک موټر چلوي خوب نه ورځي؟ دوی هیڅکله دا فکر نه

کوی چې شپه د خوب لپاره ده. موږ ولی کار کوو؟

او ځینې بیا داسې هم شته چې د حالاتو له امله یا شاید د

خپل ځان له امله پیاده رو کې آرام خوبونه کوي. په دوی

خو موټرو شور او اوازونو نه دي اغیزمن شوي؟

او د مخامخ وادنی کرکې کی یو رڼا راځي . داسې داسې

بنکاري چې اوس چا خوب نه دی کړی! نو آیا دا نورې

کرکې چې نه روښانه کيږي تر شا یې خلک آرام خوب

بی غره خبری

کوي! هو مگر یو څوک کیدای شي د بي خوبی له امله خپل
موتی بدل کړي. چی دوی په کوم مصیبت اخته دي؟

زما په شان یو څوک به وي چی خالي کوڅه کی له کی له
کړکی بهر تکیه کوي. د نورو کورونو څراغونه گوري او له
ارام چاپیریال خوند اخلي. هغه کسان چی په دي فکر کی وي
چی په دي وخت کی به د خدای په ذکر مشغول وي او هغه
کسان چی له اوږدې منډې وروسته به په ارام ویده وي هغه
کسان چی انتظار دسهار کوي او داسې چی ارمان یی کوي
اوږده شپه. او یو څه خاص شاید زما په څیر ډیر خاص
وي څوک چی

د دي ټولو په اړه فکر کوي

زه فکر کوم چی شپه د ورځې په پرتله ښکلې ده دا ارامه
ده زه د خلکو سره په ځانگړي ډول د دوی چلندونو سره
کډوډ یم نه پوهیږم چی ولی شاید زه عجیبه یم هو شاید
ډیری خلک ووايي چی زه عجیبه یم.

ته چی راحی؟

بی غره خبری

دکتاب پاته به اوبنتی وي

ډېر کلونه به تېر شوي وي مابه دژوند درېيم فصل لوستلو ته
راخيستی وي،

دجمود لفظونه به ويلو ته بلها ډېرې کيسې ولري اظهار د
درون به يې ژباړلی وي،
ته چې راځي؟

څوک به انتظار نه وي انتظار به دپای تکی موندلی وي،
څه به هیلې توکېدلي وي څه به اميدونه قطع شوي وي،
زمان به دحیرت کميس اغوستی وي او ما به په اغزنه لار
مزل پیل کړی وي.

ته کله راځي!؟

هغه وخت چې موسم به ياغي شوی او هوا به ناتوانه
ديادونو د راوړلو وي.

زړونه دمینی دگفتاره ستړي کيږي او ماتيري

تصور نوي خلا دمحبت دکهکشانه غواړي

ته چی نه یی؛

زما د درد په گېله څوک پوهیږي؟

زما چوپتیا ته څوک غږونکې ژبه ورکړي؟

څوک به درد دیبوسی راسره وڅکي؟

څوک به د ناآشنا سفر بار ته اوږه راوړي؟

ته چی راځي؛

ما به دغزل قانون زده کړی وي دشعر تږي گلابونه به اوبه
وي

ټول زړه تنگي به یی لوستلو ته راغلي وي

او شعر به ستا دنوم حروف کی ختم شوی وي

ته چی راځي؛

په مثال لکه هوا راشه

او بیا په وجود کی لکه ساه توی شه...!

«خبری»

بی غره خبری

پیغام راغی، د تیاری بندی کوتی خاموشي آن د موبایل کړنگ
ماته کړه، که ریښتیا ووايم کله خو انسان بیخي د لیکلو او
وېلو څه چې د اورېدلو او لوستلو حوصله هم نه لري!

- سلام، څنگه یی!؟

ع س بڼه یم!

- (ع س) ولی دومره لنډ؟

ته خو پرې پوهیږی نور یی څه کوی ضرور نه ده چې تر
وبرکاته یی ورسوم!

- ډېر غصه یی نو...

تاته خو نه یم څه!

- پرېږده بس، تا ټول عمر همدغسی تېر کړ، د غم جیبی
میراجانه!

شبهه وروسته می ورته ولیکل:

څنگ به احساس د چا د اوښکو وکړی

چا چي په ژوند چرته ژرلی نه وي!

بېرته يي ليکلي وو: زه خو يم، تل دي پوښتنه کوم، تا خو له هغې وروسته آن يوه ورځ هم د ياد په حافظه کې رانه وستم!

ما بيا:

زه خو دي د سترگو په ليدو پسې روان ومه

ورکه دي دنيا شي زه دي څه کوم دنيا سره!

ته نه پوهيږي، شتون يي شتون ته ويلی؛ اصلاً يوازي ته نه، له ما سره خو نور خلک څه چې آن ځان هم په سمه مانا نهشته، نه پوهيږم چې زه هم دلته يم که نه زما د بار، بار وژل شوي وجود ارواه داسې سرگردانه سر په دېوالونو وهي، خو يوه خبره مي ډېر زوروي او هغه دا چې له مرکه وروسته ژوند بيا پای نه لري او که داسې وي نو زما ارواه به په يو لايتمه ژوند کې همدا چغې وهي چې:

زما د زړه ناکاره رنځه

نه رغېدی شي نه دي حال وئېلی

گل پلورنکی په معصومه خپره ووبل،

اوس می کار بڼه نه دی،

حکه اوس د پخوا په شان

خوک یو له بل سره مینه، نه کوي،

او نه گلان ورته دالی کوي

ځینی وختونه دا زموږ خپلی هیلی دي

چی موږ مایوسه کوي

Sometimes it's our own

Expectations which disappoint us

وايي ژوند هله بڼکلی شي چی کله پوه شو څه باید له پامه

وغورځوو او څه باندي تمرکز وکړو...!

بی غره خبری

خینی وخت د یو چا خپل انتخابونه تر ټولو ستري تپروتنی
بلل کیږي.

انتظار ستر اذیت دی!

هغه که موبایل په لاس د چا د پیغام وي، په درشل ولاړ د
چا راتلو وي، که په بستر پروت د خوب وي او یا هم که له
ژوند ستړی د مرگ وي.

نوري ټولي مرغی راغلي

له هغی کوټري پرته

چی مینه په کوم باز شوه

بام یی پرېښوو!

ده تللیو خلکو

په خوب لیدل، یو دردونکی

ملاقات دی

خینی وخت به دی زره له خبرو ډک وي؛ خو چا ته د کولو
 حوصله به یی نه وي درپاتی، حتی له خان سره به یی د
 راتولولو څه لاره چاره هم نه وي در پاتی، چې خپلی خبری
 په لفظونو کی راوینغاری او نورو ته یی په لیکلی بڼه وړاندی
 کړی، څو د زره بوج دی سپک شی.

لنډه دا چې کله کله په انسان د زغم دنیا دومره رامحدوده او
 تنگه شی، چې بیا ترې د وتلو فرصت او لار هم نه مومي،
 چې ترې راووځي او خپل حالت ته د بدلون په صورت کی له
 خپل عادي ژوند څخه خوند واخلي.

*. ژوند وکره

. د هغوی لپاره...

. چی ستا په هره خندا خوشحاله کیږی

ستا خدا هم

لکه دریدلی موسیقی

انسان یی په اوریدلو پینمانه شی

له ما مه خوابدی کپره ...

نه مغروره یم ...!

نه بی احساسه ...!

یوازی ستړی یم !

هو ستړی ، لدی بی خایه اعتمادنو څخه ...

له همدی خاطره می زړه ته غت قلف اچولی ...

کاش چی ته زما شی!

یواخی غوارمه هغوی ته ثابتہ کرمه

چی وایی مینه کی کامیابی شتون نلری

بی غره خبری

خینی وختونه زره دومره...!

را دک شي چي مخکي له...!

خبرو دي سترگي ښه ودریزي!

فاصلی هیڅ ستونزه نه ده، ستونزه د انسانانو ده. حکه چي
مور له لمس کولو پرته په مینه نه پوهیږو. او مینه په جسم
نه په زړه محسوسیږي.

له ټولو هغو خسته او ستړی یم، چي «بیرون» پای ته
رسېدلي خو د «ننه» دوام لري...!

کوچنی زره

خومره گيلي خدایه.

منم چي د سترگو په وړاندې می نه یی

مگر،

هر چرته یی حم،

او

هر څه چي وینم،

تا پکي وپنم صرف تا

د مینې وروستی لپړل شوی لیک تر پېره خالي و،

څو اوښکي پرې توی وې

او اخبر کي یې لیکل شوي و: "بل ځل به د خدای په مخکي

سره وینو".

عجیبه انسان یم !!!

څوک نه رانه هیریرې

خو چي زه به چاته یاد یم او کنه

بی غوره خبری

هر انسان له ماتي وروسته هغه پخوانی «کس نه دی

دیوی وری!

خاموشي تر شاه ډېرې کيسې وي غوره

زړه تنګون له نه پاملرني غوره دی، په خانګرې ډول د
داسې شخص له نه پاملرني چې ته تر اوسه ورسره مينه
لري او هغه دې په کيسه کې هم نه وي، هر څه ته د پای
ټکی کيده، زړه تنګون او افسوس دې له

بيا-بيا زړه ماتېدو غوره دی!

لاري

پرته له خداي په امني

فکر دی نه کوو

چې پرته له تا به په غذابه اخته کيږم

فکر دی نه کوو

چی ستا په یادولو به یو څوک په راوڼی ناروغیو اخته کیږی

فکر دی نه کوو

چی ستا هیروول می د وس کار نه دی

فکر دی نه کوو

چی ستا سره د هری خاطرې په یادولو به ماتی کیږم

فکر دی نه کوو چی تا حوزما سره ژمنه کړی وه

قسم دی کړی وو چی تل به ستا یم

گلابو فکر دی نه کوو

که خپله ژمنه ماته کړم

نو حدای ته به څه ځواب ورکوم

فکر دی نه کوو که یو څوک بی دلیل په پریږدم

په هغه به څه تیریری

فکر دی نه کوو ای! ژمنه دی نه وه کړی

چی تل به ستاسره وم هغه تیر وختونه دی

یو ځل هم یاد نشول

ستا مېنه ژمني قسمونه ټول دروع وو

ستا سره می ټولي خوشحالی تری وی

اخیر هم لاری

پرته له دی چی چیل جرم دی اخترا ف وکری

حوزه می حدای ته ملامته نه یمه

زه می اوس هم په خپلو ژمنو والایم

زما به ته یادیری یاره

که د جنت په منرو والایه یمه

بڼه شوه چی ستا له لوری وشوه

چی ملامته درته زه نشومه مېنه

نه پوهیرم ولی!

پدی ازاده نری کی زما زیره تنگ او خفه ده ای پوهیری؟

دا لیکنه چی می لولی، له تاهم خفه یم.

نه وُم خبر چي ستا جدایي به دومره قاتله وي!
 په یوه تگ دي زما مسکا، زما خندا، زما خوښی، زما هیلي،
 زما خوبونه ټول ووژل.

زه چي هر وخت ناهیلی شم،
 د ژوند د سختیو مزل مي ستړی کړي او یا د شته ستونزو
 او حالاتو له وجي بي انگېزي شم، خائته په دي يوه جمله
 ډېره لويه انرژي او هیله ورکوم، چي:
 (سخت رول تل تکره لوبغاړي ته ورکول کېږي.)

نو دا اوس تاسي پوري اړه لري، چي خائته څه ډول فکر
 کوئ

سمه ده چي ما ...

په خپلو احساساتو پښه ایښي ده؛

خو اوس هم ...

هماغومره مینه لرم درسره.

خه دستری ژوند کپسه رایادوی؟

د میسج کرنک شو، الفاظی خه داسی لیکلی و!

د مجنون بچیہ!

ستاسو لیکنی له درده پکی دی، له وراه پکی یوه ستره

ناهیلی بنکاری، داسی انگېرم چې توک، توک شوی یی!

زه دی له خو کالو راهیسی تعقیبوم، خو خلی می هخه

وکره چې ستا له کیسی او داستان خبره شم، خونن می

زړه غت کر!

کولی شی درد مو راته بیان کری؟

خواب می خه په دی الفاظو ورکر! ما ورته د بل چا شعر

یو توته بیتونه رابېل کرل:

غم به وژلی وی نازکی جنی

شکر وباسه چې مینه نه یی!

بی غره خبری

بیا می تینگار وکر چي زما خلص خواب له دي بیت خخه
اخیستلی شی خو هغی تینگار وکر.

نو په داستان ویلو می ورته پیل وکر.

په وروستیو کی یی دا کرښی راغلی چي و دي ژرولم.

نور می داستان په نیمايي کی بس کرو

ژوند دوام لري،

که ته وخاندې یا وژارې.

په خان دي هغه غمونه مه باروه کوم چي گټه نه کوي!

خپگان د پرون غمونه له منځه نه وړي خو د نن خوشحالي
درځخه غلا کوي.

نو خوشحاله اوسه!

منم چي د سترگو په وړاندې می نه یی

مگر،

هر چرته یی خم،

او

هر څه چي وینم،

تا پکي وینم صرف تا

مور هېڅوک نه غلطوي، خپل ځان پخپله تېر باسو.

خپل لاسونه پخپلو سترگو کېږدو او بیا د تیاري څخه شکایت
کوو او اوښکي څاڅوو.

چا چي په

قصد له لاسه ورکړي يي

مه پرېږده

چي په تصادفي ډول لا حتا ستا د لیدلو

خوب وويني..

د نړی

له عجاپو می یو ته خوبندلی.

نیوهیږم، چې څه به وشي؟

او که رښتیا ووایم نور راته مهمه هم نده چې څه کیږي

زه می نور د ژوند له ټولو احتمالاتو ستړی یم.

: کله یې چې له هغه پوښتنه وکړه

څرنګه دې په دومره ګڼه ګڼه ګڼه کې هغه پیدا کړه!؟

ویې ویل کومه ګڼه ګڼه؟!

ما له هغې پرته هیڅوک نه دي لیدلي.

که ووایم چ...!!

یادیرې می نو شاید بیا

(مغروره) شي.

یقیناً هره اوبنکه

یو نایابه زخم دی، که چیری خوگ

ذهن گد وډ و؛

را سم ی کری؛

شاید ستاسو

دا یوه مرسته دی

یو انسان ژوند وژغوري!

د زره خبری مو مه پتوی!

حکه چې په ویلو یی فیصلی، او په نه ویلو یی فاصلی

رامنخته کیږي.

ژوند

یوازی یو خاطره ده

بنه ژوند وکړئ

او خوږې خاطرې پریږدی!

زړه هم ډیر ضدی دے

تل هغه څه غواړی چی زموږ

قسمت کی نه یی

مینہ څه ته وایې!

هغه څوک (الله) چی د سمندرونو مالک دی،

هو د ستاسو یوه اوښکه خوبنوی.

ژباړه

کله کله می زړه غواړی، زنگ درته ووهم او

درته ووایم چی د دې نړۍ خلک می ډېر خوروی، مگر بیا

رایاد شي، چی ته هم یو له همدوی څخه یی...

مینہ خو ډیر لری خبره ده

چا چی زما پشان

انتظار هم درته وکړ

نو بیا ووايه

هغه صلی علیه وسلم چې د پاتي کیدو وعده یی کړی وه او

تر ټولو لومړی وو.

ژباړه

او مه شرمیږه

چې د هر چا په وړاندې

ورته خپله مینه ښکاره کړی.

هغه تر هر چا مهمه ده...!

ژباړه

موسکا_ نیازی خه وایی؟

پام مو کری؟

څوک چې له موږ سره رېښتني مينه لري عجيبه جاذبه لري
حتا که موږ ورسره مينه هم نه لرو احساس او مينه يې حس
کولي شو.

مينې ته يې په درنه گورو، پر احساس يې منډې نه وهو.
حتي وروسته له کلونو يې هم که مسج ترلاسه کړو يا يې غږ
واورو، زړه مو پرې بڼه کيږي او څېره مو موسکي کيږي.

ژوند هغه وخت ښکلی شي/ښکاري.

کله چې يو څوک ستا له امله وخاندي/خوشحاله وي.

په ژوند کې هيڅ کله هم تسليم نشی

حکله چې د هرې ثانيه په تيريدو سره

تاسو خپل هدف ته نیردې کیري

ارزښت؛

یاني دا چې ژړا مو په موسکا بدله کړي،

درته ووايي:

لیونی زه خو یم، ته ولې اندېښنه کوي.

باور وکړئ

دا خبرې دومره ډاډ لري، فکر کوي، چې ټولې نړۍ ځواک

دی تر څنګ دي...!

هیڅوک هم ستا د اوښکو ارزښت نلري...!

که چاته له زړه ګران یی...!

په هیڅ دلیل

د په سترګو کې د اوښکې سبب نشی کیدلی

ژباړه

زه یو لوړ هڅاند یو غښتلی یو ډېر ضدی انسان یم خو هر
ځل یې له یادونو سره جنگ کوم ژارم

ستاسو زړه ته تر ټولو نږدې خلک څوک چې ستاسو د مزاج
بدلون ته د لیکنو څخه پام کوي دا هغه هنر دی چې یوازې
یو څو یې ماسټر کولی شي...!!

کله به سره ووینو نا نو ته می ټینګه غیره راکړه تر هغی
می درنه بیل نه! کړي تر څو چې ټول تېر دردونه زما روح
پریږدي .

زموږ ژوند له ښکلو شیانو پیلو خلکو او حالاتو څخه ډک
دی... خو ځکه چې بدلون د ژوند، کال هیڅ شی په خپل حال
نه پاتی کیږي... هغه څه چې موږ نن ورځ خوشحاله کوی
ممکن پای ته ورسېږي او هیڅکله بیرته نه راځي، او دا
لکه چې موږ ته تاییدوي چې پدی ژوند کی هیڅ شی دوام نه

بی غره خبری

کوي نه خوند ، نه خفگان ... نو د ژوند له هري خوری
شيبی خوند واخلي، له تېر وخت گټه واخلي، په حال کی ژوند
وکړی، خوشبين اوسئ او راتلونکي ته پلان ولری

هڅه که لويه وی یا کوچنی زه د هر هغه څه ستاینه کوم چی
زما لپاره ترسره شوی

انتقام نه اخلم خو هغه کس چی څنگه وو، بیرته یی
”راگرخوم“.

د هر پای تر شا یو جلا پیل شتون لری د هری شپي تر شا
یو بنکلی سهار وی د هری بدی تجربی تر شا نیکی او یوه
پته مهرباني وي د هری وچکالی تر شا یو خوندور پسرلی
وی ځکه چی یو نوی سهار دی ... د لمر تودو تارونه دي د
زړه په پلو ولگي مهاجر مرغان دي د سيني سلطنت ته
راشي . د روح په انگر کی دي نایابه گلونه راشي . د هر څه
خپل وخت وي

ربنتینی اریکه هغه ده چی ملگرتیا د ترلو دروازو تر شا په
یوه صمیمی اریکه کی شي .د هغی اریکی بنگلا و مومئ
چی بی ساری د دواړو دنیاوو غوره والی پکی نغبتی وی د
ملگرتیا سکون او د رومانیت شوق پریرده چی د مینی کیسه
دی په زمزمو او غلا شویو سترگو شي .چی هره شیبه پکی
.شریک شي یو راز شي

سقراط وایی

ولی نه گورم چی زه د مور په حجر کی یم

شکسپیر وایی

په نړی کی هیخ بالبت د مور له غیری لور نه دی

او هغه خلیل جبران وایی

مور په ژوند کی هر څه ده په غم کی تسلی په مایوسی کی

امید او په کمزوری کی قوت دی .

جان جک روسو وایی

بی غره خبری

که نری په لاس کی وای او زما مور په لاس کی وای ما به
خپله مور انتخابوله.

زړه ته را نږدي د جبران خلیل جبران مقاله

مور په حقیقت کی د هر مرض دوا ده او د الهی کمیسیون
انعکاس دی مورد فرمان شپي ته ورته ده، د هغي له طرفه د
ټولو هیلو د پوره کولو بلنه ده.

او کله چی ستا نوم راشي. زما زړه زما د سترگو په وړاندي
الوحي. څنگه درته ووايم. ځکه چی زه تا یادوم.....!!

ځینی انتظارونه په ژوند کی ډیر ناوخته وي

څومره دردونکي شپه به وي په کومه شپه چی موبائل ته
بار بار گورو چی له هغي خوا کوم مسج راغلی وي خو نه
کپړي؛ نه مسج راځي او نه زنگ راځي چی وشي، باور له
ټولو هیلو سره یو ځای ماتپړي.

او کله چی ته و خاندی ... ټول دردونه ورک شی

بیادې د نه ټینګولو تهمت لکوي . هغه څوک چی ستا ټولې
. کوتی پری کړي

! څوک چی مینه درکوي ! عزت درکوي ! په هوا کېزه مه
زړه یی وساته او مینه ورکړه

کله چی تاسو په غلط ریل ګاډی کی روان شی هڅه وکړئ
چی په لومړي تمخای کی سم شی ځکه چی څومره فاصله
زیاته وي، هغومره یی د بیرته راتک لګښت زیات وي

وخت هر څه رغوي

خوا دا نیم رښتیا دي او نیم دروغ دي وخت هر څه نه
رغوي ..! دا د څه په اړه دي. د وخت په تیریدو سره د درد
زغمل زده کیږي په یوازی ځان ورسره مقابله وکړی، تر څو
ورسره عادت شی... د هر څه ساتونکی مه اوسه... د
پریښودلو شیان دي... او کارونه باید ترسره شي ... څومره
خلک په حقیقت کی په ځمکه ژوند کوی خو د یو څه خفگان
احساس له امله بندي دی او خوشحالی او پریشانی او غصب
او نفرت او مینه له همدی امله رښتینی آزادی د احساس
آزادی ده... خپل احساسات آزاد کړی او خپل روح آزاد
کړی... محدودیتونو یوازی موږ ته درد زیات کړ... خو وخت
پیر په چټکی سره روان دی

پیل

د هر پای تر شا یو جلا پیل شتون لری د هری شپي تر شا
یو ښکلی سهار وی د هری بدی تجربی تر شا نیکی او یوه
پته مهربانی وي د هری وچکالی تر شا یو خوندور پسرلی

بی غره خبری

وی حکه چی یو نوی سهار دی ... د لمر تودو تارونه دي د
زړه په پلو ولگي مهاجر مرغان دي د سيني سلطنت ته
راشي. د روح په انگر کي دي نایابه گلونه راشي. د هر څه
خپل وخت وي.

مینه یوه کلمه پاتی کیري تر هغه چې یو څوک ورسره
راشي او معنی یې ورکړي

د شپې خوب نه کوم د ورځي آرام نه کوم د خپل صحت پروا
نه لرم او هر څه په زړه کي پتوم ..وخانده

هغه پاملرنه چی موږ یې د ضعف په وخت کي موموله زرو
مینی جملو څخه بنکلي ده.

بی غره خبری

مگر ته د روح تر ټولو نږدي او د زړه تر ټولو گران یی نو
هغه څه چی ته یی تکلیف راکوي، او ته د الله له خوا د هغه
څه لپاره چی تا یی تېر کړل

بس یو تصادف وو او بیا راته ژوند جوړ شو

سترگی هغه چاته رازونه وایی چی دوی یی ستاینه کوي

په درد کی یی پت کړه یم خدایه سترگی می پرسېدلی دي او
نه یی غواړم

څوک چی دی په درد کی پریږدی انتظار مه کوه چی ستا د
دردونو غږ واوري

بی غره خبری

دا نری ډېره بده ده ډیره دردونکی ده ډیره بی خونده ده ډېره
بی رحمه ده ډېره غمجنه ده تل می پکی دلچسپی له لاسه
ورکړي

نه می هېرېږي دا ورځی به مینې په یاد وي، له خدایه پرته
بل څوک نه وو.

ارینه نه ده هر څوک چی ډیر خوب کوي، سست وي لامل
یې کېدای شي له درده تېښته وي

هغه خلک چی ډیر خوب کوي لت خلک نه دي بلکي هغه
خلک دي چی وږي دي ځورېږي، رواني فشار لري او په
خوب سره له خپل حقیقت څخه تېښتي.

بی غره خبری

یوازی خوب نه کوم افسوس راسره ویده کیږي او زما ویره
او زما خان ملامتول

په هغه څه مه حفه کیږه چې

له تالري شوي دي

لا هم ډېر څه پاتي دي

دا معنی نه لری چی ته هر وخت خفه یی

او د جمعی په سهار، "ای خدایه ،

ما ته په هر هغه څه کی برخه راکړه

چي ما ورسره مینه درلوده

که څه هم

ته نور زما تر څنګ په فزیکي توګه نه یی،

په هره خاطره کی تا وینم ☹️👁️

زه د زره په هر ټک کې تا احساسوم.

زه تا په هره سندرې کې اورم.

زه تا په هر فکر کې پیژنم.

زه په هره خوبنې کې له تا سره خاندم.

زه په هر غم کې درسره ژاړم

که څه هم ته نور زما تر څنګ نه ځي

ته هیڅکله واقعا ما نه پریردی،

ځکه چې زه د لارې په هره مرحله کې تا سره شتون

احساسوم

ته هیڅکله واقعا نه یې تللی ۰۰۰ (ټیټو)

__نوبت__:

ځینې وخت د چوپټیا درد تر الفاظو ژور وي

له هر چا څخه د مایوسی تمه لرم

زه تل د هر چا په ملتیا کې یوازی یم

د خپل فکر او ویرونو څخه ستړی یم

بی غره خبری

له خپل خان او له خپلي چوپتيا څخه ستړي يم

هر کله چې يو څوک راته

د هيلو پوره کېدو دعا وکړی.

نو سترگو تا می ودریږي

ځکه چې زما هره هيله ته وی!

کله کله گوتې هم د دار مستحق وي

ځکه چې هغې د هغو خلکو لپاره بنکلي شيان ليکلي وي چې

څوک يې مستحق نه وو.

ژوند دي وليد!

خان دي وليد!

خپل قسمت درته معلوم شو!

زه در ياد شوم!

ماله راغلی!

خو په داسی وخت کی راغلی!

چی زه هغه پاتی نه یم!

په رښتیا هغسی نه یم!

چی کوم زه تاپیژندمه!

هغه زه زمانه ورک دی!

زما زره زمانه ورک دی!

لیونی درپسی گرځم!

په رڼا کی!

په تیاری کی!

په بازار کی!

په کوڅو کی!

په نشو په تماشو کی!

هغه زره چرته کی گورم!

سر وهلی!

بر وهلی!

لیونی ورپسی گرځم!

که می وموند!

نو وعده ده!

هغه وخت به دی خبر کړم!

که دی زړه وو!

که وزگار وی!

که راتلی شوی!

بیابه راشی!

چی زاره وختونه یاد کړو!

خپل خواږه یادونه یاد کړو.

ص.صابر

ومنه"

بی غره خبری

که زه دې استاد وی نوو تاته می یوازی د درک کولو درس ویلو "

تیر یادونه یا خاطری ډیری جالبی وی!.

کله کله دهغه ورځو په یادولو خاندو چی ژړل مو!.

او کله کله د هغه ورځو په یادو لو ژاړو چی خندل مو.....!

1396.6.2

خلکو ته سم غورځی،

او په خبرو یی سم غور وکړی

بعضی زیاتره وخت د زړه خبری په توکو کی کوی.

عشق یعنی؟

چی یو څوک دې ژوند ته ډپر ناوخته راشی او بپرته ژر ولاړ سی؛ ته بیا کلونه، کلونه د هغه له کوچنیو خاطرو سره

بی غره خبری

ساه اخلي، ويبنپيري او ويده کپيري، قدم وهي او که ساده يي
ووايم بيا هېڅکله د پخوا په رقم ونه اوسپيري!

له هغه چا سره مينه وکړه چې تا غواړي، څوک چې ستا
انتظار کوي چې په لپونتوب کې دی هم درک کوي څوک چې
مرسته در سره کوي او لارښوونه درته کوي څوک چې ستا
ملاتړ دی ستا اميد دی پر هغه چا مین شه چې له جنگ
وروسته در سره خبری کوی

له ځينو انسانانو سره نه هېرېدونکي خاطرې جوړې شوي
وي، کله چې هغوی زموږ له ژونده ځي نو بيا هيڅ لپوالتيا
نه وي چې هغه رقم يا هغې ته ورته خاطرې دي له نويو
انسانانو سره تجربه کړو!

کله ناکله

بی غره خبری

مو زره په شدت غواري چي ځينو خلکو سره بني ډيري خبرې وکړو، همد اوس زنگ ور ووهو او يا ميسج ورته وکړو.

خو بيا له دې سوچ سره غلي کيږو، چي: خدای خبر هغه به خبرې راسره وکړي، که نه. زمور شتون به بڼه پرې ولگيږي يا بد؟

ځيني وختونه مو له خلکو سره همدا خبرې خنډ شي او مور يې تر ډيره د سوشل ميډيا انلاين اکاونټ ته همداسې گورو.

د هغه لاست سين (وروستی ليدنه) گورو او هغه ژور درد چي وينو يې؛ يوازي مور او خدای پرې خبر وي.

هيڅوک دومره مه در گرانوي، چي لار شي؛ نو ستاسې په ژوند کي له غم پرته هيڅ پاتي نشي.

وگړي مو ژوند ته فقط د يو څه وخت لپاره راځي. ځيني يې مور ته د سبق راکولو او څو نور د اوږې را کولو په خاطر.

ستا دا کوږ رفتار زما د څپليو په څېر دی،

قيمت يې زيات،

بی غره خبری

خو تل زما تر پښو لاندې وي.

پنځم موس

که غواړې ستونزه جوړه کړې، اړتیا

نشته چې غښتلی او تر نورو غټ وي، همدا بسنه کوي چې

یوازي احمق یې، او

په خپل حماقت کلک ولاړ یې!

دوه د خوبني وړ انسانان یو بل ته نه رسېدل، د بشر په

تاریخ کې تر ټولو ستر او نه پښوونکی جنایت دی.

موږ مخامخ ناست وو.

ما د میز نه کیلي راواخېسته

تلیفون می ونيوه

ودرېدو

د تلو په لور و خوځېدو

په تلو کې می ترې د یو فکر لاندې وپوښتل.

څو کلن یې؟

مړوند بې په بې صبری تاؤ کړ، اول یې ساعت ته وکتل

بیا یې زما سترگو ته په خفگان ولیدل

او

وئ وئیل:

دوه ساعته او څلوېښت دقیقې

زه د نړۍ پای ته چندان اندېښمن نه یم.

"ځکه زما نړۍ په ځلونو، ځلونو پای ته رسېدلې

او سهار بیا پیل شي" 😞

ژوند بدلون کوي؛ ممکن مینه دې له لاسه ورکړي، نږدې

ملګري دې له لاسه ورکړي، د ژوند ځینې برخې دې زیانمنې

بی غره خبری

شي، خو يو وخت پرته له دې چې ورته دې پام واوسي دا هر
څه بېرته راگرځي، بيا مينځپورې، بيا تر ټولو بڼه ملگري پيدا
کوي او بيا دې ژوند بنکلی کيږي، دا چرخ و پلک
دی، تاوېږي او بېرته راگرځي، يوازې خپل ثبات له لاسه مه
ورکوه او ځان مه بايله، چې سر وي خولی ډېرې! ﴿٤٤﴾

هر وخت، ژر ځواب ورکوونکي اوسئ، ممکن ځيني خلک
ستاسو د ناوخته ځواب د اورېدو تاب ونه لري.
څه بېباکه خلکو ته مو زړونه پښو کې کېښول
لري که اورښته، ارزښتونه مو ارزان کړل

پرپرک حرس ته وويل: مينه درسره لرم!
حرس وويل: اوس خوب کوئم چ پاسېدم، په اړه به يې خبرې
وکړو.

په داسې حال کې چې حرس درې ورځې خوب کوي، او
پرپرک درې ورځې عمر لري.

نقل

ایمل پسرلی صیب لیکلی:

د خپلو غلطو پرېکړو پره پر نورو مه اچوئ هېڅوک پر
تاسو داسې څه نه شي کولی چې تاسو یې ونه غواړئ ،،

سم وایي؟

مور تل هڅه کوو، چې په ژوند کې نوي څه لاسته راوړو؛
خو تل مو پخواني شیان بایللي.

په هر موبایل کې ځینې شمېرې شته، چې نه ډاډل کېږي، او
نه ډېلېټ کېږي.

بی غره خبری

کله چی زره مور شي نو بيا که هر خومره فرصتونه په لاس
درشي خو هيڅ په درد نه خوري .

کله چی راشي

کله چی ډپر وخت

وروسته راشي

مخامخ به راته ودریږي

را غږ به کړي

زما به درپام شي

در وبه گورم،

لږ سوچ کی به لار سم

بپرته به لاندې وگورم

ته به حیرانه شي

رانېږدي به شي

وبه وايي راغلم

ما پسي نه وي خفه

نه دي يادېدللم ؟

زه به دروگورم موسکي به شم

درته به ووايم

هغه هلک چي تاسره

مينه لرله

هغه درپسي زبنت خفه و،

کله کله يي پت ژړل

کله کله به حکيرو نيولو؛

هره شپه درپسي مړ کېدلو

اخير سم مړ شو درپسي

زه هغه هلک نه يم

هغه مي تاپسي

خاورو ته وسپارولو

بی غره خبری

زړه می ډېر څه غواړي چې ستا په باره کې یې ولیکم
خو اوس هغه توان، هغه فکر او سوچ نه لرم، چې هر وخت
به می ستا په اړه څه لیکل.

بی ولسه شوی یم، له خان څخه می هیله پرې شوې، داسې
بنکارې چې دژوند ستړي
مزلونه می نور ختمېدونکي دي.

ومی بښه!

کله چې می په اولین ځل

ولیدی...

ما ئې فکر هم نه وو کړی

چې دا به هغه کس وي

چې وروسته به ورته زه په

وار، وار، وار مرمه...!

مینه وکره!

خو.....

له هغه چا سره چې ته ورته ارزښت لري.

او کله چې ستا نوم راشي. زما زړه زما د سترگو په وړاندي
!!...الوخي. ځنگه درته ووايم. ځکه چې زه تا يادوم

يوه ورځ به نورو ته يوازي خاطره يي نو اوس هڅه وکره
چې د سبا بڼه خاطره شي.

ژباړه

نن به ځان ته يادونه وکړم چې زه بس يم او زه يي وړ يم
زه د چا تاييد ته اړتيا نلرم زه به ځان ته درياد کړم چې زما
په اړه هيڅ بد نشته خلک ډير وخت بي رحمه وي او زما
تري کرکه کيږي. څوک چې مي له ځانه زړه بدوي، هېڅ
مي نه خوبنپيږي. زه د هغه شيانو په اړه ژاړم چې ما

بی غره خبری

ناراحتہ کوی .پہ سر کی می چی د درد خبری واورم، سخت
می زره خراب شی .پہ اورپدو می له ذهن وخی، اوس می
هم هر وخت زره ماتپیری .مگر نن ورخ ، حتی یوازی د دی
ورخی لپاره – زه غوارم دا هیر کرم ما دومره بی ارزبنته
احساس وکر .زه د دی درد مستحق نه یم زه په خپله
پوهیوم چی بنه سری یم زه بشپړ نه یم مگر زه د هغه څه
.څخه ډیر یم چی هر چا ما احساس کری

هغی خبره وکره

ما نه منله

چی تینکار یی وکر

زه شکمن شوم

او چی هغی قسم وکر

نو پوه شوم چی دروغ وایی!

بی غره خبری

مورتل هڅه کوو، چي په ژوند کي نوي څه لاسته راوړو؛
خو تل مو پخواني شيان بايللي.

تاسي هېڅکله نه پوهيدئ / نه پوهيږئ
چي ځينو خلکو په څومره سختو حالاتو کي تاسو سره مينه
کوله / کوي يي

... تاسي پوهيږي ، له ژونده
کله (زړه) توريږي؟! هغه وخت چي ته د يو چا لپاره
انتظار کوي او هغه ستا لپاره وخت نه لري

ته مي نن له

خدايه

غوبنتي !

احساس مي داسي درلود !

لکه !

توله دنیا چی خینی غوارم...!!!

او زه هیله لرم چی یوه ورخ زه په خوشحاله سترگو آسمان
ته گورم کله چی زه په اخر کی بنه یم نه خفه یم نه زیانمن
یم او نه ورک یم.. کله چی ورخ د سکون چوپتیا او بنی
شیبی څخه ډکه وي. کله چی زه په دی نری کی خپل سم
خای ومومم...

ژباړه

سفر وکړئ او هیچا ته مه وایه د رښتینی مینی کیسه وکړه
او هیچا ته مه وایه خوشحاله ژوند وکړه او هیچاته مه
... وایه. خلک بنکلی شیان وړانوي

یو وخت به هغه څه ومومو چی په لټه کی یی یو یا شاید نه
وي. شاید مور به له دی څخه لوی څه ومومو.

بی غره خبری

زه له هغو خلکو سره مینه لرم چی ما سره د کائناتو په اړه
خبری کوی. ذهن می پراخ کړی خپل خوبونه مو راسره
شریک کړی یو نوی شی راته زده کړه په ذهنی سفر می
بوئه.

هغه ملگری وسائی چی ستاسو خفگان ته پام کوی، د هغه
چا ستاینه وکړی چی تل ستاسو پوښتنه کوی

خلک وایی بنه زره تل خوشحاله وی. "د خو زما په اند بنه
زره هم ډیر وخت خورپیری حکه چی له نورو څخه یوازی د
بنو تمه لری.

خپل ملگری بنه انتخاب کړی. هغه څوک غوره کړی چی
هیڅکله قضاوت نه کوی څوک در سره مینه لری چی ته
څوک یی او څوک چی ستا په ټولو نیمگرتیاوو پوهیږی او
هغوی پاتی کیدل غوره کوی.

بی غره خبری

هغه څوک و مومئ چی ستاسو په شتون ویاړي، ستاسو له لاسه ورکولو څخه ویره لری ستاسو لپاره مبارزه کوی ستاسو ستاینه کوي، ستاسو درناوی کوي، ستاسو پاملرنه کوي او تاسو سره بی کچی مینه لري.

گرانبت له منحه نه ځي، خو ځيني ستونزې وي چې انسانان سره جدا کوي.

په اړیکو پاللو کې سختي مه کوئ، د ملگرو مجبوریتونه او محدودیتونه درک کړئ، هر څه د خپل ځان په خوبنه مه غواړئ او نه کېږي.

: که چیري هغه مي په

نصیب شوي وه ...!

نو مابه د دنیا د ټولو کتابونو نه د بی وفايي لفظ لری کړي

وو... □

ستا په اړه هیڅ جمله نشم لیکلی حافظه می کمزوری شوی
شاید خان می هم هیر شی چی زه څوک یم

ممکن داسی هم سم وي:

"د ځینو خلکو په تگ ممکن نه مړه شو، نه لېونیان خو بیا
به هېڅکله هاغسې نه شو کوم چی د دوی په شتون کی وو

کله چی ته ناڅاپه په داسی یو شخص بدل شی، چی پر نورو
بېځایه تورو نه پوري کوي، له بېځایه او بی مانا بحثونو
څخه تېبتي، هغه خلک چی دې پریبني دي له هغو پرته خپل
مزل ته ادامه ورکولې شی او له یوی مشکوکي چوپتیا سره
خپل ټول دردونه زغمي؛ نو پوه شه، چی ته د پوخوالي
ډېرې لوري درجي ته رسیدلی یی.

ژوند هغوی وکړ، چا چی شته د خوبنی لحظي درک کړی.

دیره سخته ده..

چی په زره کی دی وی

خو په ژوند کی دی نه..

غلا تل پیسی نه وی

حینی وختونه ستاسو زره غلا کوی

حینی وختونه ستاسو خدا

او زیاتره ستاسو ژوند غلا کوی!

ژباړه

یادیږی می او احساس کوم

چی یوازی همدا کمله ده

چی د پای تکی ورپسی بدم..!

بی غره خبری

په ژوند کې هیڅ کله هم تسلیم نشی
 ځکه چې د هرې ثانيه په تیریدو سره
 تاسو خپل هدف ته نږدې کیږي

هغه خلک چې فکر کوي د نورو ژوند پرته له دوی نه
 کیږي، خپل فکر دې بدل کړي، دا ډېر وروسته پاتې ذهنونه
 دي..!

دا چې یو وخت مهم وي، دلیل نه جوړیږي چې تل دې مهم
 واوسی؛ یو وخت څوک د چا یو ځل لیدلو ته د لېوالتیا په
 وروستي حد کې وي، مگر وروسته لاره ترې بدلوي!

کله چې څوک خفه وي

ورته مه وایه چې: ”وزغمه! دا هم تېرېږي.“

ورته مه وایه چې: ”هر څه به بڼه شي!“

بی غره خبری

هغه خاطرې او سختی ورته مه یادوه چې پر تا او شاوخوا
خلکو باندې دې راغلي او ورته مه وایه چې ”له تا هم
بدبخته انسانان شته.“

توکي ورته مه کوه چې وخاندي، څوک چې خفه وي، نه
غواړي وخاندي، غوسه وي، پوهیږي؟! غوسه!!!
د ژوند فلسفې ورته مه غږوه، د مثبتې انرژۍ او ”مثبت و
اوسه!“ کیسې ورته مه کوه.

څوک چې خفه وي، اصلا ته نه یې چې ورته وغږیږي. ته
باید بیخي خبرې ونه کړي.

غږ کي یې ونیسه...؛

سترگو ته یې وگوره...؛

چای ورته واچوه...؛

څنگ ته یې کښوه...؛

بیا مه غږیږه!...

پرېږده چې هغه وغږیږي، ته ورته غوږ شه...!

د نظر ورکولو او نصیحت کولو فکر مه کوه...!

بی غره خبری

دا فکر مه کوه چي که ورته ونه غزپړي، ناوړه پېښه به وشي؛ ته د هغه پر خای نه یی.

تا د هغه له پیدایښته، د هغه ژوند نه دی کړی.

لاس یی ونیسه...!

غیر کی یی ونیسه...!

چوپ شه...!

تل ټینگار مه کوه چي "له ما سره وغزپړه!"

راته ووايه!

غیر کی یی ونیسه...!

که زړه یی و، خپله درته غزپړي...!

ژباړه:

“یوازی کپدل او یوازی شوی” ددی دواړو ترمنځ زیات توپیر دی، اول ته انتخابوي دویم تا انتخابوي.

، هغوی چي په بار بار واي هیڅ کیسه کی دی نه یم

بی غره خبری

دا ومنه هغوی مو تر نورو ډپر څاري.

د اسرار په زړه کې راشي جوړ ته راغلي
چې هوا چرته را لري کړي د شپې ور

کله مو چې څوک مخلص وموند خیال یې وساتئ تجربې پري
مه کوئ!!!

هر انسان؛

د خپل وجود په عمق کې یوه هدیره لري، چې یوازې هغه
خلک پکې خښ دي، چې یو وخت یې مینه ورسره لرله!

کله چې تاسو بې له شکه په یو چا باندې بشپړ باور وکړئ ،
نو تاسو په پای کې له دوه پایلو څخه یوه ترلاسه کوئ: د
ژوند لپاره شخص یا د ژوند لپاره درس..

له وخت سره دومره وخت نشته چې دوهم ځل وخت درکړي

د ژوند په کتاب کې د ځينو خلکو انځورونه پیکه رسم کړئ؛
تر څو يې عیبونه (غلطی) پتې شي او ستاسې د زورېدو سبب
نه شي.

بله خوا د ځينو خلکو انځورونه په هر باب او هره پاڼه رسم
کړئ؛ تر څو مو هره صحنه له خوبنيو او شور نه پکه شي.

دا د بڼه ژوند اصول دي، زده يې کړه!

اړیکې یواځې په واټن کې ازمايل کيږي نور نو هرڅوک د
سترگو په وړاندې وفادار دی.!

...چې ځواني وي ، ارماتوونه خو به وي

بی غره خبری

په مینه کی هیڅکله سوال مه کوئ، ځکه سوالگرو ته
هیڅوک ارزښتناک څیزونه نه ورکوي

د مینې په بدل کې مینه او بس....

: که چیرې هغه مې په

نصیب شوي وه ...!

نو مابه د دنیا د ټولو کتابونو نه د بی وفايي لفظ لری کړي
وو...

کله چې

یو څوک درته وایي:

له خلکو ډېر ناهیلی یم..

اصلاً دا پیغام درکوي چې،

خیر دی ته د هغوی له ډلې مه اوسه

بی غره خبری

کاش هر څه می په زړه کی ساتلي وای!

درته می نه وی ویلی چی!

مینه در سره لرم!

گران یی راته!

خفه یم در پسی!

راسره وگوره!

ژوند می یی!

نفس می یی!

حکۀ د دې الفاظو او اظهار خواب دا و چی هسی می خان

درته بی ارزبنته کړ!

حکۀ دلته د مینې خای نفرت نیولی!

هغه خلک چی فکر کوي د نورو ژوند پرته له دوی نه

کپړي، خپل فکر دې بدل کړي، دا ډېر وروسته پاتې ذهنونه

دي!

بی غره خبری

خومره به دغه کس مات او دریدلی وی، چي دا الفاظ یی ویلی:

ما ته او ستا راکړل شوي ټول اذیتونه وخبښل،
تر څو د خدای په وړاندې (محشر) هم د یو بل سره مخ نشو

د ژوند تر ټولو سخته اړیکه هغه ده، کله چي دوه مغروره
انسانان په یو بل مئین شي؛ ...

د ډیر وخت لپاره له چا کرکه مه کوئ، ځکه دا کرکه ستاسي
په یوې کمزورۍ بدلیری،

کافي ده، چي د ارزښت او توجه له دایرې یی وباسئ

یو طرفه مینه لکه له بي اندازې کوچنی بوت، که یی په پښو
کړی، هر وخت دی پښه پرې کوي او له درده پرته بل څه نه
درکوي....

زندگی لکه د ډېر عمر مېرمنه
سأه یې لنډه شي چې دوه قدمه واخلي!

هر څوک ده ژونده ستړي —

هر څوک په ژوند کې ستړي،

نه زندگی پیژني...

نه رنگیني پیژني...

نه پسرلي پیژني...

نه لیوني پیژني...

نه...

هغه چاته د رسیدو هڅه مه کوه څوک چې تا نه غواړي...!

نقل

"مینه در سره لرم"

د دغې جملې د ویونکي کرنه که له معنی سره سمون ونه خوري؛ نو مینه نه ده.

خو ځینې خلک :

د دې پرځای چې ووايي "مینه در سره لرم" هغوی

وايي:.. ﷻ

آیا ته رښتیا بڼه یې؟

تاسو یې کولای شئ !

آر مه اوسئ، تا تر اوسه پوډی نده خوارلې؟

زه په تاسو پوره باور لرم او داسې نور ..

فکر مو وي ځینې خلک تاسو سره رښتیني مینه لري او تل ستاسو پاملرنه کوي، مگر دوی نه پوهیږي چې څنگه اظهار وکړي.

خو له هغو خلکو غوره دي چې وایي " مینه در سره لرم"

مگر پاملرنه نه درته کوي؛

نو هغې ته مینه نشو ویلای.

اوبنکی...!!

اوبنکی صرف څاڅکي نه بلکي کلمې او جملې دي،
خو خبره داده چې هر څوک يې نشي لوستلای،

ستا هره خبره لکه

په سړا هوا کې گرم چای

دی وجود یخنی مې له مینځه وړي..!

ایا تاسو پوهیږئ

چې پلورونکي ولې ناوخته ځواب ورکوي؟

ځکه چې تاسو یې یوازینی پیرودونکي نه یی!

څو ځله یې ولولئ.

هېڅوک د هغه چا په څېر

تاسی نه تعقیبوی

چا چي تاسی پرپنی یی

هغه غواری داد تر لاسه کری چي هغه/ی

تپروتته نه ده کری

هغه/ی ته وبنیه چي هغه/ی غته تپروتته کری

یوه خبره بڼه خبره

هیڅکله

محتاج مه نا امیده کوه

وخت او ځینی پیښی انسان دومره خاموشه کوي

چي اړینی خبری یی هم زړه نه غواری

هغه خلک چي تل انلاین وي، تر ټولو یوازي خلک دي

بی غره خبری

له هغه څا سره مینه وکړه چې تا غواړي، څوک چې ستا انتظار کوي، چې په لېونتوب کې دې هم درک کوي؛ څوک چې مرسته در سره کوي، او لارښوونه درته کوي، څوک چې ستا ملاتړ دی، ستا امید دی. پر هغه څا مټین شه چې له جنګ وروسته در سره خبرې کوي.

لویه خدایه، ځینې وختونه ماته سخته وي چې پوه شم چې ته واقعا څه غواړي پيښ شي.

خو په تا بارو لرم.

زه پوهیږم چې تاسو به ماته هغه څه راکړي چې غوره دي.

"زه هیله لرم چې داسې څوک ومومئ چې تاسو په ژبه خبرې کوي، نو تاسو اړ نه شئ چې ټول عمر د خپل روح په ترجمانی کې تېر کړئ." "

بی غره خبری

په ژوند کې یو ځل له داسې چا سره مخ کېږئ چې هر څه بدلوي.

دا ډیر زړه رابنګونکی دی کله چې یو څوک واقعا ستاسو د ساتلو هڅه کوي.

یو څوک در سره خبرې نه کوي خو ستا په اړه تر هغه زیات فکر کوی چې ته یې نشي کولی

باور وکړه چې په کومه شپه د خوب کې هم وګورم ټوله . ورځ او شپه مې په سکون وي

له چا سره چې مینه لري د سترګو پریول، دوه دقیقې د پردې تر شا د پوره کال خبرو کولو څخه غوره دي

که څوک تاسو خوشحاله کوی نو هغوی خوشحاله کړی

شاید دا زموږ برخلیک وي چې داسی وي، په بل ډول د
خوبنی می احساس کول خو ته نه ویی

هیڅکله مه هیروئ چې څنگه یی فاصله درکړه کله چې تاسو
مینی ته اړتیا درلوده

دا ډیره بده ده چې د خوبنی رول ولوبوي، پداسی حال کې چې
دنه له هرڅه ستړی یی

که هر څومره بڼه واوسی ستا ځای به درکول کپړي.

خوب هم د مشکلاتو نه د پټ کیدو یوه لار ده...!!

بی غره خبری

زیره مات، ذهن ستیری، او روح ستیری، نور پروا نه کوي!!

او شاید دا درته مهم څه نه وو. خو دا زما زیره وو چې له تا سره یی رښتینی مینه درلوده!

کله چی تاسو د خپل او د یو چا تر منځ پخوانی خبری ولولئ ... بیا به درته معلومه شي چې ځینی خلک څومره . بدلون کوي زرونه بدلیری مینه بدلیری ... لفظونه بدلیری او وعدي ټولي وعدي باد ته ځي

که په دې نړی کې هیڅ شی نه وي زه به تسلیم نه شم
ستا په اړه

که تاسو دې خبرو ته ځواب ورکړئ، تاسو به پوه شی

بی غره خبری

یوازیتوب دا نه دی چې د خبرو کولو څوک نه وي.

یوازیتوب ددی چې د خبرو کولو لپاره څوک وي خو د خبرو کولو لپاره څه نه وي.

ژباړه

:جبران خلیل وایي

د یو ځوان پر قبر دا لیکلي وو:

یو بل مه خپه کوی! پر خدای قسم چې پښیمانه کیږی به!

ژباړه:

هېڅوک نه پوهیږي چې وروستی دین کوم یو دی...!

ژباړه

بی غره خبری

خان دومره قوي کره، چي بدلېدونکي موسمونه او
بدلېدونکي خلک دي د خفگان دليل نشي...!

ژباړه:

وخانده بڼه ډير همدا دي ...!

ورخ ده ... □

خو يوه ورخ به دي حساب:

ته کينوم ...!

!د زړه خبرې مو مه پتوئ

حکه چي په ويلو يي فيصلې، او په نه ويلو يي فاصلې
رامنځته کيږي.

زما هغه خلک ډېر خوبنپيږي چي خان ته احترام لري، د
نورو احترام کوي، ژورې خبرې کوي، په ادب پوښتنه

بی غره خبری

کوي، په شوق توکه کوي، په اخلاص بخښنه غواړي، او په
خاموشۍ کې لري گرځي

ژباړه:

..، زموږ ټولو قربانۍ، بې خوبې

او زحمتونه دې یوه ورځ رنگ راوړي..

* * *

ځینې زخموڼه مې په دې خاطر پټ کړل، چې چاقو د هغه چا
په لاس کې وو چې گران و راته..!

ایا تاسو داسې یو څوک لرئ چې لاندې جملې درته کاروي؟
په سکون شي.

ډوډۍ دې خوړلې ده؟

کله چې کور ته ورسېدې یو میسج وکړه.

په ځان دې پام کوه.

بی غره خبری

ایا کافی پیسی لری؟

ایا غواری چی مرسته درسره وکرم؟

ایا ته مطمئن یی چی بنه او جور یی؟

که ماته دی ضرورت وه؛ نو همپش دی په خدمت کی یمه.

دیره لږه هڅه هم د زیات ارزښت وړ ده.

دا د دی بنودنه کوي چی یو څوک څومره تاسو باندي پام کوي.

څه د ستري ژوند کپسه رایادوي؟

د میسج کرنګ شو، الفاظ یی څه داسی لیکلی و!

د مجنون بچیه!

ستاسو لیکنی له درده ډکی دی، له ورايه پکی یوه ستره

ناهیلی بنکاری، داسی انګېرم چی توک، توک شوی یی!

بی غره خبری

زه دی له خو کالو راهیسی تعقیبوم، خو خلی می هڅه
وکره چې ستا له کیسی او داستان خبره شم، خونن می
زړه غت کړ!

کولی شی درد مو راته بیان کړی؟

خواب می څه په دی الفاظو ورکړ! ما ورته د بل چا شعر
یو ټوټه بیتونه رابېل کړل:

غم به وژلي وی نازکی جنی

شکر وباسه چې مینه نه یی!

بیا می ټینگار وکړ چې زما خلص خواب له دی بیت څخه
اخیستلی شی خو هغی ټینگار وکړ.

نو په داستان ویلو می ورته پیل وکړ.

په وروستیو کی یی دا کرښی راغلی چې و دی ژرولم.

نور می داستان په نیمايي کی بس کړه

کله یی چې له هغه پوښتنه وکړه :

څرنګه دی په دومره ګڼه ګڼه کی هغه پیدا کړه !؟

ویی ویل کومه گنه گونه؟!

ما له هغی پرته هیڅوک نه دي لیدلي.

ماشومتوب می یادیری, هغه ورځی یی چی د زړه په خای به
می گوندي زخم کېدی...!

ژباړه:

چاراته وویل

ته ډیر بڼه یی

مسکي شوم

ورته ومی ویل

مشکل همدا ده

هغه لاره،

خوزه تر اوسه په دې فکرونو کی یم :

بی غره خبری

انسان ولی په چا زړه وبایلي؟

بڼه چې زړه وبایلي ، ولی یې بل انسان خنډ شي ؟

ولی بیا خدای ج سکوت غوره کړي؟

انصاف له پاره بیا سړی چیرته لارشي؟

چټل نویس لیکونه

له یوازیتوب څخه د خلاصون د پاره ځان ارزانه مه

پلورئ...!

ژباړه:

ستونزه له هغه ځایه پیل شوه

چې هر انسان هر انسان ته ورسید او وویل "مینه درسره

لرم" او ددې جملې اعتبار له منځه لاړو...!

ژباړه:

بی غره خبری

سخته ضربه می ولیده، تر خو پوه شم، هغه چی د پاتی کېدو
نیت نه لري باید مخه یی ونه نیول شی..!

ژباړه:

دومره انتظار می وکړ، چی له یاده می ووتل څه می کول؟!

غوښتل می ووايم چی....

انسان کیداشی ځینی وخت یی حالت بڼه نه وي،

خو منظم او ښکلی ووسی،

ځان سینگار کړی وي.

انسان کیداشی حالت یی بڼه نه وي!

خو مهمانی ته لار شی.

انسان کیداشی حالت یی بڼه نه وي!

بی غره خبری

خو بیا هم سفر وکي، کافه خوني ته یا رستورانټ ته لاړ شي.

څوک د چاله زړه نه څه خبر دي

ژباړه:

یو ډاکټر وايي چې: ترټولو بڼه درملنه مینه ده.

چا ترې وپوښتل: چې که دا کار تاثیر ونه کړي؟ ډاکټر په خندا سره ځواب ورکړ، بیا یې اندازه ډېره کړه.."

که تاسو د مینې په سفر یاست، هېر کړئ چې د لارې پای چیرته رسیږي..!

نن د څو شېبو د پاره مړ وم!

په کوڅه کې می ستا د خندا غږ تر غوږه شو....

بی غره خبری

مونږ باید هېڅ څه له پاره ټینګار ونه کړو!

څه چې باید وشي، هغه کیدونکي دي،

راتلونکي، بیرته راځي،

پاتي کیدونکي، پاتي کيږي،

او

تلونکي، ځي.....!

ژباړه:

ته زما د پاره ماته شوي شیشه وي، خو ما بيا هم لاس

درکړو او راپورته مي کړي باوجود ددي چې پوهيدم لاس مي

ژوبله وي...!

که غوښتل دي زما او د يو بل ترمنځ يو انتخاب کړي، ما مه

انتخابه وه...!

ژباړه:

کال لار او دا دی تمامپړي.

مهمه دا ده چې څوک درته پاتې شول،

څوک تر دې دمه درسره راغلل،

چا هڅه وکړه چې تر ټولو بدو ورځو کې دې یو ځل په

شونډو مسکا راوړي،

چا دې د شتون قدر وکړ، تل یې وبخښلې

او چا درسره مینه وکړه په داسې حال کې چې فکر دې کاوه

اصلاً یې وړ نه یې!!!

نقل

په دې موده کې تر ټولو ریښتیني شی چې ما لوستلی دی د

انسان په روح کې بد شی دا دی چې له کریدپټر سره عادت

کیري نو هیڅکله ورته د احسان په سترگه نه گورئ

ژباړه

ژوند د هر چا لپاره یو شان نه دی یوازی ما ته وگوره زه
په هر څه کی بدبخته یم

زه نور د هیڅ شي په کیسه کی نه یم ما هرڅه له لاسه
!!! ورکړی چی ما غوښتل

زه له تاسو سره مینه لرم مهمه نه ده چی موږ په هر ځای
کی یو

زه غواړم ځینی وختونه د خپل دروند فشار او بی هوا څخه
د خلاصون لپاره و تښتم

هغه څوک و مومی چی ستاسو په شتون ویایي، ستاسو له
لاسه ورکولو څخه ویره لري ستاسو لپاره مبارزه کوي

بی غره خبری

ستاسو ستاینه کوي ستاسو درناوی کوي، ستاسو پاملرنه
کوي او تاسو سره بی کچی مینه لري.

او شاید دا درته مهم څه نه وو خو دا زما زړه وو چې له تا
سره یې رښتینی مینه درلوده.

که ما درته وویل چی ستا سره خبری کول می په زړه کی هر
څه رغوی

ته می هېر کړی زه دې نه هېروم ته را نه کرکه کوی، زه
دي بڼه او بد وخت ته گران یم زه دی خدای ته ملامت یم

ستا تک به زما په ژوند کی تر ټولو قوی کمزوری وی چی
تر ټټ اوسه می درغیدو نه وي.

بی غره خبری

هره شپه ستا د خبرو په انتظار کی یم ته می یادپیری او بیا
په همدی هیله ویده کیږم

تر څو مو چی څوک نه وي ازار کری پرېږده چی خلک مو
په زړه وگوري او پروا یی مه کوئ

زه په دی نه شرمیږم چی ووايم کاش زه هم د دوی په خیر
وای

خوب ځای داسی ځای دی چی د هر زړه مات انسان ته د ژرا
بوی ورکوي څوک چی ارام ویده شي

زما په زړه کی اوس هم داسی څه شته چی هیڅکله نه مری
که څه هم ته تللی یی.

بی غره خبری

زیره مات، ذهن ستري او روح ستري، نور پروا نه کوي!!

دا ډیره بده ده چی د خوښی رول لوبوي ، پداسی حال کی
چی تاسو دننه ستري ویی

له زرگونو میله بی وزلی وروسته یوه سندرہ، یو نظر یا یو
ارمان انسان بیرته راولي.

خاموشه، ستري خوبولي، سترگی په داسي موډ کی چی نه
پوهیږم څه غواړي لږ سر درد او ډېر سوچونه

او که څوک درته وایی ولی دی پوښتنه کولو ته وخت پیدا
کوم دروغجن دی باور وکړه حتی تشناب ته هم له مډایل
سره ځي

بی غره خبری

سر می د فکر له شدت درد کوي وجود می له خوبه ستړی
دی نه پوهیږم چېرته لار شم او چاته شکایت وکړم

ای خوبه څه په مات زړه درته راغلم په زور می درته وویل
د خوب ارمان می وکړو

د فجر لمونځ. جزاك الله خيرا. یوازي زړه پری پوهیږي
خدای له هغه سره مینه وکړه او د هغه سره یی ملاقات
خوبن شو یا الله موږ او تاسو د فاجرانو له جملی څخه
وگرځوی، فجر لمونځ یوه داسی خزانه ده چی د دنیا او د
هغی د خزانو سره نه پرتله کیږی څوک چی د الله تعالی په
ملگرتیا کی فجر او روژه نیسي نو د الله تعالی د دی نعمت
شکر دی ادا کړی". "الصلاة الصلاة الصلاة الصلاة الصلاة
الصلاة الصلاة

بی غره خبری

یا الله د دي ورځې په سهار کې يوه معجزه له چي تقديرونه
بدل شي او ارمانونه پوره شي. د فجر لمونځ ، اي د جنت
غوښتونکو

د هسپانوي اداکاري «انا دي ارماس» بنکلا عادي خبره نه
ده

ژوند وکړئ او په مسکا يي

تير کړئ

چي څوک مو نه خپليري

رخصت يي کړئ...!

قهوه وڅښئ او بنايسته موسيقي واورئ څو شپې هيڅ فکر
مکوي ، بنايي ژوند همدا وي!

کربنه

شعرونه ټولگه

څنگ به احساس د چا د اوښکو وکړي

چا چې په ژوند چرته ژرلی نه وي

* * *

اول می فکر درته نه وو

اوس می د زړه سنتی کاري در پسي دینه

* * *

زه خو دي د سترگو په لیدو پسي روان ومه

ورکه دي دنیا شي زه دي څه کوم دنیا سره!

* * *

چي می دسختي یار خبریزي

په مابه درد دزرگی څه څه کړي وینه

* * *

هيلي می یوه یوه له منځه ځي

پاني د خزان تري جوړي شوي دی

* * *

د بيلتانه ماښام مي وژني

له كوره تللي خلك ولي نه راځينه..

* * *

ځكه مي ځان درنه راټول كړو

درته بي قدره شوم په ځان وشرميدمه

* * *

ده بيلتانه له غرونو تيره

زړه ته راتيره ياره نه راځي خوبونه

* * *

هغه اوس چرته زه اوس چرته

نه تري خبرېږم نه زما خبر ورځينه

* * *

راشه لږ په رابطو هم فکر وکړه
چې زه څه وم اوتا څه راڅخه جوړ کړ

اوس به خود په نه خبره هم دردیږم
سپیره کانی وم تازیره راڅخه جوړ کړ
حفیظ همیم

* * *

غم می د خپلی بی کسی دی
کني گتلي برخی چا پریښی دینه

* * *

زما دی لارو ته سلگی دی
ستاله ویجاره ملکه هېڅوک نه راځینه

* * *

راځه راځه چې حساب وکړو
تا ډیر خندلی که ما ډیر ژړلی دینه

* * *

د کړېدو به می نصیب و

گني په کور کی نازولی هلک ومه.

* * *

که چیرې ورځ ده حساب راشی

ده خپلو اوبنکو به پوښتنه درنه کړمه

* * *

تل وي په مرو سترگو، شرمنده راته ولاړ

چا ته چې کیسه د عشق، هنداره کی کووم

* * *

بس یو څوک راته په هر وخت کی یادیزی ،،،،؟

بس یو چا پسی بیخی لهده زړه خورم !....

* * *

تا وی زړه کی می خبری

ما وی څه دي راته وایه؟

په مسکا دی وېل چې هسی

ما وېل هسی دی قربان شم!

به دی تللی لاری گورم

ته به بنکار شوی د لیوانو وی مئینه

زما دی لاری ته سلگی دی

ستا له میراته ملکه هیڅوک نه راینه

زما د خپلی خوبنی یاره

زه به له تانه زرگی څنګه صبرومه

هیڅ می له وسه پوره نه دی

له ډکو سترگو به دی سترګي وارومه

لالی دی خپله رضا وکړي

په تلو یې نه یم د بی ننګو کار کوینه

کتابونو راته څه زده کړل صمیمه

هوښیاران یې کړو په غم یې اموخته کړو

ستا بندګانو ته د سوال نه مخکې

زهر ډیر بڼه وو چی خوړلي می وای

په زړه کې می د مینې انتها راتولوله

په چاودو چاودو شونډو می خندا راتولوله

رنگ می د تورو سترګو تور شو

ځکه په توره شپه کېنې نکوم خوبونه

تا چ وینم، قدمونه په آرام بدم
گوندي غره را باندي و کړي چ همیمه!

د هېر شوي یار د کور په لور می بیایي
په بدی کی څه نیکی کوي عاده

په مطلب دي د خدا زه پوهه نه شوم
چي دي ماته او که ما پوري خدا که

زه ریښتیا بی قرار زره ته ملامت یم
ما ورکړي د دروغو تسلي ده..

د زره تنګون علاج می څنګه او په څه وګرځمه

موسیقی واورم تاته زنگ وکرم که خه وکرمه

* * *

یو سوک چی ډیر لیری اوسیری شپي

نو هغه دومره نه پوهیږي شپي

* * * .

ما خوشالي وه نه لیدله

ده غمو پنډه همیشه په اوږو وارمه

* * *

سخت مریض په بېلتانه شمه لالیه

نوم دي واخلم بېرته بڼه شمه لالیه

* * *

دا دی بل اختر هم راغی او تیریري

دا دی ناختم ستا د ډمو غمو ورا ته

دا دی کومه ده چی غږ می در رسیږي؟

دا دی بل نظم می هم لیکم هوا ته

* * *

زه ترپنه تپر شم مگر سترگی رانه پاته وي
بنار دی یو څوک نه یو څوک ورته پکې تاته وي

* * *

یاره ستاد هېرولو کیسی داسې
لکه سپین ویبته چې وکارې او دېر شي

وخت چې څوک وژني نو یې داسې وژني
بس له جانانه سړی لېرې بوخي

* * *

د اسرار په زړه کې راشي جوړ ته راغلي
چې هوا چرته را لری کړي د شپې ور

* * *

کاش چې داسې آنې شي چیرته جوړې

چی د مخ پر خای ضمیر پکی کتی شو

مقرر چی خه د خدای وی هغه رسی

گنی بده ورخ ده چا په خان پپرزو شی.

زه د اهو نو اسو پلویو په تم خای کی ولاړ

ستا د غرور تکسی ته لاس ونیسم نه ودرپړی

د باران دی کمال ته گوره

له یاده وتی خلک بیا دریادوینه

په بی قدری می گرمه نه یی

په اسانی موندلی تل بی قدره وینه

خنکه می خپله کرلی دپرو دعاگانو باندي؟

څنگه یې راکړلي د خدای رضاء دي ولیدله!

ما د نصیب نه تېښته وکړه

نصیب زما د لارې مل راسره ځینه

د بېوسې کیسې به نکړې

په خپل وطن کې سترگې ټیټې گرځومه

د مازدیگر زیریه لمره

په ناخبره یارمې وایه سلامونه

اچې هلی، ځلې مې کولې

ما وېل فاني دُنیا به تل ولاړه وینه!

ستا د انتظار له خوږو خوند اخلم

ستا دیدن که نن نه وي سبا به شي

چي چرته يي احوال دي راوړه

بي غوره ياره اندېښنو لېونی کړمه

د غم می زور په زرگی نه رسیدی.؛

مخ ته می راغلی نو بدرنگ یی کړمه..!

د زرگی ټول زور به راټول کړم

یوه گیله به خدای ته وکړم بیا به ځمه

ناڅاپه غوړ را باندي مکړه

ته به مستي کړي ما به زړه چاودلی وینه

ماته می خپل زرگی معلوم دی

که نن یې صبر کړم سبا دې یادوینه

ازار وه می مه جانانه

بل به دې خوښ شی بیابه تا ازار وینه

مخامخ کپنه چې دې گورم

زه د دنیا د کاره تا وپستلی پمه

لکه د ساه، وینې ویده، نه پېژني

یاد دې که ورځ وي او که شپه، ځي راځي

لکه ډار کاندې ورغومی له گُرگانو

هسي رنگ له جدایی نه زما ډار شي

تا یادوي چې یار دې نه دی بنکلی

تولي دنيا لکه چي بنک وهلي

تا ته زیر زیر کتل په زرونو عذاب

له تانه مخ اړول بله گناه

نن هغي زري ډاکټري ولیدم

راغله په موسکا يي راته وويل

مخ باندي دي گونځي ډيري شوي دي

سر نه دي ويښته هم دوريدلي دي

ته جوړ لا هم هغسي په غم کي يي

زه ورته په سترگو کي موسکي شومه

ورو غوندي مي وويل چي بنه يمه

هغسي دوري راباندي نه راځي

اوس بي له دوا هم ويده کپرمه

بيا هم کله کله څوک راياده شي

بیا می په خبرو کی ساه لنده شوه
څنگه چې ډاکټري راته وکتل
سترگي می له اوښکو ډکې شوې وی....

سعود

* * *

فکر می بل چپرته وو؛
وبښه څه دي ويل؟

بنا نور دي نه يم په کار،
ريښتيا له زړه دي ويل؟

ورځه په مخه دي بښه،
څومره خواږه دي ويل

* * *

زموږ زړونه چې د بل رضا ته گوري

په سینو کښې که زموږ دي، زموږ نه دي

څه به تشریح کومه زه د شرح شوي فکر

څه به جواب کومه زه د لاجوابو یاره

د بدنای او رسوایی څه مطلب

جذبې د مینې وه څه غلا خو نه وه..!

زړه مې په توپونو نه نرېږي

ستا په وړه خبره درې وړې شینه

چې چیرته یې احوال دي راوړه

بی غوره یاره اندېښنو لېونی کړمه

هله مې بل په ژوند را گډ دی

بی غره خبری

دلته می نوک له غوبنی څنگه وارومه

* * *

څنگه یې؟ چرته یې؟ لالیه زندگي څنگه ده؟

پوښتنې مه کوه چې وران به درته وغږیوم

* * *

کومه جنتي څهره به ستا زړه کې راگرځي؟

هی د گلو ونې! ته به څوک له خدایه غواړي؟

* * *

دا چا اوویل چې د زهرو گولی خورمه ورپسی؟

زه داسی مئین نه یمه چې مرمه ورپسی!

جانان دی بڼه په خپله پښتو... ودریزي ریباره!

زه دومره لیونی نه یم... چی ځمه ورپسی

* * *

بی غره خبری

راخه چي وپش د دنيا وکړو

يو ته زما شه، دنيا ټوله دي ستا شينه

* * *

باران ورپوي، ته د تگ خبرې ولي کوي؟

خدای خو دي ودر وه ټولي سپياري مخ ته

* * *

کوي مي غور کي ازانگه ستا دا خبره اوس هم

چي خلک څه لري؟ هميمه تا خو ما لري

* * *

په ليوني زړه به مي څه کړل

که را نازل نه وای د صبر آياتونه

* * *

څوک تر تا دي رسېدلي

ژوند په لاره لاره تله دي

تصویرونه لکه فرېم کې

خلک ټول دننه مړه دي

خدايکو بڼه رښتیا دي ووي

څوک دچاله غمه مړه دي

#تسنيم

ستا د تلو نه پس يواځې پاتې نه شوم

تانه خکلي يو په سله مي پيدا کړه

لکه ما غوندي په مينه پاکه مړه دا

لکه خان غوندي پاگله مي پيدا کړه

څوک یوازی په تلو نه هېرېږي؛

ځینې وخت ځینې خلک وي، مگر هېر شوي وي!

* * *

د راتلو نیټه دي دومره لرې مه ګډه

هسي نه چې د بل بڼکلي هوا واخلم

* * *

د اشنا غم دي، څه پردی خو ندی

زما رضاً ده، پرېږده ومي دي خوري

* * *

په موبایل مي څه نا څه مینه ماتیري

ستا پینځه زره عکسونه راسره دي

* * *

نور څه دي خو یو دانه زنجیر دی دیوالونه دي

مخامخ راځورند دي تصویر دی دیوالونه دي

بی غره خبری

دا لکه مرغی چی د پنجرې تر کرکی خان وهي
سوی ازانگی دي، زما ویر دی دیوالونه دي

حال شوکیرزده دی هغه هم داسی چی مه پوښته
زه یم، بلاگانو ته تقریر دی دیوالونه دي

جار څه په کمال دی خپل گرپوان ته کښولی یم
ته به وایی پروت راباندې تیر دی دیوالونه دي

چت رانه پرواز غواړي حیران می زړه تنګون دی
نوم دي په څلور اړخه تحریر دی دیوالونه

* * *

زړه می په هیڅ نه راتولیري
ما دبایلی ژوند یادونه ژراوینه.

* * *

ژوند می بایلی ده ملگرو

خوانی به تیره وی چی بیرته یی گتیه.

* * *

ارمانه باس که نور په خوله شه

نوره ستا اوبنکو په های وینی توایه وامه

* * *

کلو کوخو کی به نری کرم

په تنکی عمر ده مرکي نه جدا یمه

* * *

که چیری ورخ ده حساب راشی

ده خپلو اوبنکو به پوښتنه درنه کرمه

* * *

زړه می ده تورو وینو ډاگ دی

ده خولی خندا خو ده ناکامه درته کرمه

* * *

خلک خو وایی چی سپرلی ده

په ما خزان دی چی له تانه جدا یمه

* * *

خبری لیری سر یی ده دی

بغیر له موره تیره وای نشم واختونه.....

* * *

د بپلتانه راپسی مخ شو

یار یی جدا کرو اوس می له کلی نه شرینه

* * *

زرگیه اولی نه صبر پیری

تا په بی ننگه یار کی خه لیدلی دینه

* * *

چی می ورغله زخم بیا تازه کړی

هغه مغرورا لیوانی چرته دے

او بیخی بیخوندا بے سورورا یمہ

ماہناما ہغہ یو سریے چرتہ دے

* * *

انگی یی پہ خو ڊوله رنگ کی رنگ وو

د هندو د نور لری مخ می خوین شو

happyholi2024

* * *

مانہ د مات زرہ تیوسونہ کوی

دا خلک خومرہ گران سوالونہ کوی

زہ چی اعتبار باندي خورلی یم چا

ہغہ پنخہ وختہ مونخوتہ کوی

* * *

غزل

۔ زہ بہ ترے لار یم پہ دنیا بہ دی زہ نہ بنہ کیڑی

بی غره خبری

زړه به دې تنگ وي په هیچا به دې زړه نه بڼه کیږي

یوه خدا به دې د عمر تکلیفونه هېر کړي

د نورو جونو په خدا به دې زړه نه بڼه کیږي

ازله تېر شه ترې د مینې دې خدای بیخ وباسي

مین به شي خو گوره بیا به دې زړه نه بڼه کیږي

انتخاب

* *

څه موده کیږي اندېښنې کوم وسواس کومه

لکه یو روند د نا لیدلي غم احساس کومه

څه چې ځي لاره شه زاری رانه ولاکه کیږي

نه مي عادت دی او نه دومره ټیټ او پاس کومه

* * *

خدائے خبر ولی خو زه کله کله
یو زور ورغلی پرهر وگروم
یو لری تللی یاد راوگرخوم
یو ستیری شوی غم ته غاره وحم
یو خوبولی خریکه وخرمه
یو غلے شوے درد راوپاروم
د زره دننه مقبری ته ورشم
ستا د یادونو هدیری ته ورشم
په یو پرپوتی خلی و غورپوم
په یو وراڼ شوی قبر وژارمه
ډاکتر صاحب شاه صابر

ناخاپی به لالی در ولی په مخه
کله-کله الله دومره مهربان شی!

چیرته د مستی خوانی مسته خدا

چیرته د مات زرگی دا غلی مسکا

چی ستا په خیال کی به زه څنگه ومه

دغه آرمان به می په زړه پاتی شی

ته د اباسین په غاړه وچی شونډی ناست یی

ستا هم زندگی کیږی حیران یمه حیران.

زما د زړه ډاکټره راشه

په نا علاجه مرض پورت یم مړ به شمه

ستا یو تصویر ته می بلا ډیری خبری وکړی

ستا یو تصویر ډیر کبرجن وو هغه هیڅ نه ویل

لالیه سخت راباندی زور دی

د خپلی ساه سره می زره خولی ته راینه

څه د ستریو هیلو پند می په شا کری

څه په ورکو ارمانونو پسی گرځم....

ناڅاپی به لالی در ولی په مخه

کله-کله الله دومره مهربان شی!

په زره کی راته ولگوي ستنی د بنو.!

بیا وروسته رانه وغواری بېننه لکه نرسه!

زه د دنیا د گادي هغه سوارلی

چی په یو بنار باندی د شپي تېره شی

دَ بِنار دَ خَلقو جوندون وه نه ويني

دَ بِنار دَ خَلقو مخ ته وه نه گوري

دَ بِنار دَ حَسَن ننداره وه نه کري

دَ بِنار نه بي وصاله بپرته لار شي

صابر

* * *

غزل

چي سندرې د عشق اورې، پنبماني به دي زياتپري

اوس به گوندي لږه لږه، اندازه درته لگي پري

تهايي دي په مابنام کي په زړه بوج ده او کنه ده؟

اوس پوهي پري حيني خلک، د چا ولي نه هپري پري؟

خه لوی ظلم کوي حيني، چي په تلو دي پري پري ژوند کي

داسی تشه چی په بل چا، تر ابدہ نه ډکپړي

ته موسکی یې زه دې وینم، مگر دا حل ماته نه یې

اوس نو وایه زما ذهن کی به، څه څه نه تپړپړي؟

یوه ورځ به مې دا زړه وي، داغ به نه ورباندې ښکاري

جاذبه ستا د ښایست به، ما خو نه وي چی کمپړي

ستا موسکا یوه شپبه وه، خو زه بیا هم بختور یم

ځینو خلکو ته همدغه، پاچاهي هم نه رسپړي

ته پوهپړي مخکې نشته، له دې پرته بله لاره

زه پوهپړم چی تر تا، پورې مې چیغې نه رسپړي

وخت چی تپړ شي نو همیمه څه یادونه داسی هم وي

بی غره خبری

لکه څوک شپه کې روان، په هدیره کې وی ډار پړي

انتخاب خوبنی غزل

* * *

ما په ډوبو ډوبو سترگو کې در واخله

ما په غرقو دریابونو کې لاهو کړه...!!

* * *

د زړه د زخم درد په ځان پسې په خپله وړمه

یوازېتوب دی خوړېدو ته هېڅوک نه لرمه

تاسو په یو او بل راوگرځیږئ ذوق خړوب کړئ

((زه به ویده شم تلو راتلو ته هېڅوک نه لرمه))

« درمان »

انتخاب

* * *

خاموشه خاموشي شي نابلی زړه ته راشي

بی غره خبری

چی شپه شی ټول ویده شی یو څوک غلی زړه ته راشی

چا ته مخ ور وړوو چی ته اړوې مخ؟
*څنگه بی کعبې روا دی بلی خوا ته لمونځ؟

ب_باران

څه دي ؟ بهسودواله تاته نه رسي
څه دي ؟ چې د خدای په کرم نه کپړي

بهسود وال

په صورتونو کې می ته یې انتخاب که مني
او صورتونو کې بېخي سورت الناس انتخاب

ممتاز

ته مصروفه یی منم خو هیر دی نشی

ته قبله دیوه زره د عبادت یی

ته د خلکو خوندي تشه د خان نه یی

یو سری دی اوس یی هم ته ضرورت یی

حفیظ همیم

انتخاب

* * *

بلا دی واخلم، په بلا باندي پوهیږی که نه؟

زه درته څه وایم، په ما باندي پوهیږی که نه؟

دا می دُعا ده، ته دُعا خوندي په بره لار شی

دُعا دُعا وي، په دُعا باندي پوهیږی که نه؟

ما ته گلاب گلاب بللی، ته گلاب پېژنی

ته د دې ټکي په مانا باندې پوهیږي که نه؟

ستا سزاګانې درېښمه خو یو کار به کوي

زه چې د زړه زخمونه ښځینه انکار به کوي

درسه ځمه ستا د سترگو نه مخ نه اړومه

ښه راته پته ده په لاره کېښي گزار به کوي

بلها گلونه پکښي سر اوخوري چې سر پورته کړي

زړه ئې مني نه خو غندنه د بهار به کوي

درد نه لمبي اوباسه زخم نه ټکور اخله

هرڅه چې وي خو دا نشه نشه روزگار به کوي

بی غره خبری

شاره ده سم د مابنامي نه په کبني غله راوځي
وخت مختصر دی لاره لويه ده تلوار به کوي

د خاموشی کنړې معنی وي شوندي زر پرانيزه
که اراده دي د الفت وي نو اظهار به کوي
انتخاب

ما به وهلي څومره څومره فاصيلي وي شاته
تاته به راغلم کنه ډيري ميخاني وي شاته

زه په هغې هغه په ما او مونږ مئین په يو بل
په يو رشته پسي بلها بلها ريشتي وي شاته

دغه يو ووم او دا نور وو ارمانونه زما
زما په کت پسي چي کومي جنازي وي شاته
انتخاب

خه گلونه خه رنگونه خه نغمي کرم
ستا د بنار خبري ستا په شان خوږي کرم

زه د هر محفله ستري کور ته راشم
زه په هر اتن کبني خان ذري ذري کرم

هغه سترگي دي يو څو ورځي زما شي
چي د مينې په خوبونو يې مري کرم

انتخاب

د ماتو ماتو زړونو بد دعا شه ورپسي
جانان چي درنه تللي دي بلا شه ورپسي

تا هسی له شوخی ورته ویلی وو چی خم
سری لیونی شوی دی اوس راشه ورپسی

دردونه قراریری لږ د مالګې په اوبو
چی څوک درته یادیری په ژړا شه ورپسی

انتخاب

* * *

تا خلق د کاذب نصاب په شور غلطول
او زه دی غم رنگه له زواله ویریدم !

دنیا وه خلقو وکړلی پنځه پنځه یاری
خو زه میرات د زړونو له وباله ویریدم

مومند صیب

* * *

نظم

له مانه تللیه مرور لالیه

د تنهایی ازیت وخورمه

ژوند می تبریزي د سکروتو په سر

د جدایی ازیت وخورمه

له مانه تللیه مرور لالیه

زندگی دپره بی خوندي نیولی

د زړه په رنخ یی اموخته کرم درنه

د زړه ورغوي می پولی نیولی

له مانه تللیه مرور لالیه

زما د زړه وړانی کوڅی ته راشه

د فراز شعر دی اورپدلی کنه

(له ما خفه یی زمانی ته راشه)

له مانه تللیه مرور لالیه
د هر احسان دې پوره وړی یمه
د ژوند په لاره می تنها مه پرېزده
راشه تکمیل می کړه نیمگری یمه

له مانه تللیه مرور لالیه
هغه یوه خبره مه یادوه
په ژوند کې نوې کیسې هم ډېرې دي
هغه زاړه خبره مه یادوه

له مانه تللیه مرور لالیه
زندګي نه ارزي په غم ومنه
زه دې په ټول جهان بدیل نه وینم
که یې مني په خدای قسم ومنه

له مانه تللیه مرور لالیه
په ننواتی کی می گل راوری
غواړم نازک زیرگی دی لمس کر مه پری
ما د بخشش په نوم غزل راوری

له مانه تللیه مرور لالیه
راشه ژړا می په خندا وایوه
وجود می وایره کره گلزار د گلو
پاسته لاسونه دی په ما وایوه

له مانه تللیه مرور لالیه
راخه راخه د خفگان ور وتره
د بیلتانه له بلا لار خطا کره
په دی وحشی مارغه نظر وتره
له مانه تللیه مرور لالیه

که ژوند تمام شي زندگي ودرپړوي
بيا بښپمان يې وخت به نه راگرځي
که مي نبضونه د زرگي ودرپړوي

* * *

بڼه هندوان دي چې په يو او بل مټين دي
ورک پښتون شه چې يې کور په کور بدی دي.

د رنگونو ورځ

* * *

لکه تصوير له آيينې تللی دی
زړه مي خدا چپرې له سينې تللی دی

گوندي د سولي سفير زېری راوړي
د جنگ اتل له افسانې تللی دی

بی غره خبری

د ماشومتوب په لټه وتی حیران

د بوداتوب له زماني تللی دی

* * *

په تا به کله کله بوج شوم پوهیدمه به بنو!

نور می په دې نړۍ کې څوک وو ما به چاته ژړل؟

* * * .

څه بېباکه خلکو ته مو زړونه پښو کې کېښول

لري که اورښته، ارزښتونه مو ارزان کړل

* * *

ما چېرته دسي ځای ته یوسئ

چې نه خبرې وي، نه خلک، نه کورونه

* * *

بس یو څوک راته په هر وخت کې یادېږی ،،،،؟

بس یو چا پسی بیخی لهده زړه خورم !....

* * *

یوه مینه رواجونه کره ایساره
یو گلاب د کتابونو منح کی قات شو

* * *

چی زخمونه ورته یو یو کریم په گوته
زندگی راسره نه کینی حساب ته!

* * *

مینه نه کیری پښتو کیری ازله
گلابونه کتابو نو کی زاړه شی

* * *

د خوانی خوندونه مفت نه وه سعیده
زمانه به یی درڅه اخلي تاوان ورو ورو

* * *

پخوانی یادونه هم لکه عزاب وی
اوف له خپلی حافظی نه هم په تنگی یم

* * *

بی غره خبری

چی سندرې د عشق اورې، پېنېماني به دې زیاتېږي

اوس به گوندي لږه لږه، اندازه درته لگېږي

تههائي دې په ماېنم کي په زړه بوج ده او کنه ده؟

اوس پوهېږي ځيني خلک، د چا ولي نه هېرېږي؟

* * *

پخواني يادونه هم يو لوی عذاب وي

اوف له خپلي حافظې نه بيخي تنگ يم

* * *

دچا په سترگو پوسی شم لیونی؟

ده چا لیدلو پوسی می زړه خو گیگی ...!

* * *

هغه په ما پسی دوه درې قدمه نه راتله

توبه دا زه خانه خراب پسی تر کومی لارم

* * *

ستا او اوزونه راخي
زما په غوږو لگي
خو لا وزگار نه یمه
لا دي پراته راته یو خو کارونه
لگیا یم یو یو رسوومه سر ته
بیا چې تمام یې کرمه
بیا که ته نه وایې هم
زه به درحم پخپله.

بیا د کوم دېوال تر شاله ژونده پت دی
کور کی ستوري پسي گرځی! بهر نشته

نظم

زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاري؟

ناروغي دي ورخ په ورخ پسي زياتېږي
گرځوي دي کورنۍ په ډاکټرانو
ته په داسې يوه رنځ باندې اخته يې
چې بي ما ورباندې هيڅوک نه پوهېږي
هره ورخ درنه همدا خبره اورم
راته وايي ژوند بي تا نشم کولی
ځان به ووژنم که ته راڅخه لاړې
زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاړې؟

له دفتره دي اخستي رخصتي ده
خبر شوی یمه نه ځي وظيفي ته
د همزولو محفلونو دي پرې ايښي
شپه او ورخ دي په کوټې يې ننوتې
پټه ژاړې راپسي درته يادېږم
خپل وجود دي په غاښونو باندې داړې

زه اوس دومره شوم چي ته راپسي ژاري؟

د نصرت په غږ اردو موسيقي اوري

بي يوازي په تياره کوته کي ناسته

او شکولي دي تني د گريوانه دي

د ناکامي ميني فکر درسره دي

دواړه لاسه دي له خانه راتاو کړي

هر يو بيت يي له خپل خان سره ژباړي

زه اوس دومره شوم چي ته راپسي ژاري؟

هر زيارت ته د خپل بناړ يي ورغلي

په کوډگرو دي هم کړي تعويزونه

نفلاتونه دي زما لپاره کړي

شکرانه دي د خپل غاړي جامي ايښي

او ورکړي دي بي حده خيراتونه

یعنی دومره ضرورت لری وه ماته
چی له خدایه می په هره المانحه می غواری
زه اوس دومره شوم چی ته راپسی ژاری؟

په سپین مخ دی د مابنم تیاره خورپری
سور سالدی سور شفق ته ورته کیږی
د رواج زنخیر په پینو لاسو تری
ستا د اوبنکو او سلگو نه صدقه شم
د زوال په شان د غره په سر ولاړی
زه اوس دومره شوم چی ته راپسی ژاری؟

نیمه شپه ده ته لا وینه یی تر اوسه
پر واټسپ می د خواب په انتظار یی
هر گری راته رالیری مسیجونه
تلیفون دی په لاسونو کی نپولی

مگر بند دي زما دواړه نمبرونه
غلي، غلي له خپل خانه سره ژاري
زه اوس دومره شوم چې ته راپسي ژاري؟

ته لوبغاري د غمجن فلم د مينځ يي
زړه نټلي يي، داغلي يي، پرهر يي

راشه اوس دي هم زما په زړه كې خاي شته
لېونيه! خان راتول كه در په در يي

ستا د ياد په سر قسم خورم
كه دروغ به درته وايم
نو په ژبه دي گونگي شم
ته مي دومره ډېر يادپړي
لكه زه چې داستا مور يم

لکه ته چې زما زوی یی

* * *

نظم

تلی

که نظر می دی د سترگو

که می تور رنگ د وپښتو دی

که می زور د مین زړه دی

حرارت که د جذبو دی

که می چیغی تا پسی دی

که جنت می د خوبو دی

په حسرت ورپسی گورم شکسته یم

زه په تلیو پسی زبنته ډپر خپه یم

که می ورځی دی د عمر

که کلونه د خوانی دی

که ملگری پخوانی دی

که خبری پخوانی دی
هرکلی خواره خواره دی
که ترخی خدای پامانی دی
نه هبرپیری څه په بد عذاب اخته یم
زه په تلیو پسی زبنته ډپر خپه یم

که سکون زما د زره و
او که ستا مهربانی وه
کله زه ملامت شوی
کله ستا بدگمانی وه
ژوند کی ستا له لیدو پرته
نوره سمه پرپمانی وه
دا هر څه چې رایادپیری بس غوسه یم
زه په تلیو پسی زبنته ډپر خپه یم

لپونتوب و او که مینه
زه د دواړو پوروی
خدازده کوم یوه کرلی
زما زره کی د غم زری
څه بی خایه لویی هېلی
څه بی خایه به وم ستړی
تل یی یاد ساتم د نورو غونډی نه یم
زه په تللیو پسی زبنته ډېر خپه یم
که خندلی می یوازی
که ژرلی تا سره دي
چی هر څه زما په ذهن
کی ترلی تا سره دي
که غروب ته په وروستی وار
می کتلی تا سره دي
په یوه یوه پسی اړه اړه یم

زه په تلیو پسی زبنته ډپر خپه یم

که یادونه خاطرې دي

که مو شوي خپگانونه

که اخیستی مو یو خای دي

تر باران لاندې گامونه

که په شعر کې مې کړي

تاته هر خو اوازونه

هغو ټولو ته همیمه شرمنده یم

زه په تلیو پسی زبنته ډپر خپه یم

خفیظ همیم

* * *

غزل

بی غره خبری

بدی بنیراگانی له خولی وخی ستا سفر ته می
سترگی نور په ډېرو کتو سترې شولې وړ ته می

تلی؛ زما د چیغو دې ذره پروا هم ونکړه
لږ خیال به دې کړی و د مات زرگی پرهر ته می

داسې دې رامات کړلو باور خو څه بنګری نه دی
اوس که ملایکه هم شي، نه راځي نظر ته می

هیڅ هم ملامت نه یې، ما خپله په خپل ځان کړي
ته لایق د پښو نه وې، راپورته کړلې سر ته می

نه وایم، په ده پسي به ټکی بد هم نه وایم
تیټې سترگی پاتې یم صمیمه! خپل باور ته می

صمیم پاچا

غزل

مانه خوشالیو بیخی لاره واروله

تا چی کله رنگ او خیره یاره واروله

خه که راکوی دی او که نه، د الله خوبنه

یوه پینه می په بله بنه کراره واروله

نوم دی زما واورېد، کرکی و نیوی که شرم؟

ولی دی خبره وار له واره واروله؟

غم یی د خیری رنگ ارولی و، وخ جار

خه زری له حان خخه هنداره واروله

بی غره خبری

خدای دی کافر هم ساتی ددی پښتو له شر
دا جیلی یی څه له شور، سینگارو و اړوله

ودی کوت صمیم گله زما د شعرو زور؟

څنگه می په ځان پسي بیمارو و اړوله

صمیم پاچا

راشه لږ په رابطو هم فکر وکړه

چی زه څه وم اوتا څه راڅخه جوړ کړل

اوس به خود په نه خبره هم دردیږم

سپیره کانی وم تازیره راڅخه جوړ کړ

حفیظ همیم

زه ستا په مړو سترگو مین یم
که خلک نور گمان کوي رانده دي شینه

* * *

زما توتی توتی زرگیه
چی مازدیگر شي په جارو دي ټولومه

* * *

یواځی ما باندی تیاره ده
که د تمامی دنیا مړه دي مشالونه

* * *

غم دي کمیس نه دی چې زور شي
زما له عمر سره سم دي ستا غمونه

* * *

چی د جانان دیدن پری نشي

بیکاره سترگی دی رندی شی خوبن پری یمه

کله به یم کله به نه یم

که بیخی نه یم بیا به اوکری ارمانونه

په نیمه شپه مرور لاری

دغه زیاتی به دی تر مرگه یادومه

په زره به غته تیره کیږدم

یا به برق و چوي یابه صبر شی مینه

په ما رنخور لالی ته وایه

ناروغه نه یم غم دی تکه ژیره کرمه

خه به دی وبخبنم جانانه

بی غره خبری

د خدای راکړي خدا تا بی برخی کر مه

ناخبره رنگ می ټول در پسی بایلود...!!

او په پای کې ما ټول زده کړل چې څنگه یوازې قوي و اوسم

.....پای..... خداحافظ.....

هیله دی چې کتاب مو لوستی ویی او که کومه غلط رانه
شوی ویی ماته کولای شی مسیج وکړی 0711638977

نور کتابونو لپاره مه درسره تعقیب کړی

او دغه ادرس له لاری هم ترلاسه کولای شی

(C) Ketabton.com: the Digital Library

بی غره خبری

اکرام الله «زیار»

خلک به څه ووايي ډډ 🙄🙃

ډیر خلک نه د خپل زړه کار کوې نه د زړه خبری لیکي او نه د زړه خبری وایی ځکه ویریرې چې خلک به څه وایی زه وایم د خلکو پروا مه کوه دلته د خلکو عادت دی څوک چا ته او په چا پسی ښی خبری نه کوی نو ښه ده چی ژوند د په خپل زړه وکړی او خلکو ته بلی بلی ووايي!

له نورو بریالیتوبونو په هیله 1403/3/14

 PRINCE IKRAM

 0777638977
0711638977

(C) Ketabton.com: the Digital Library

مه درسره تعقیب کړی نور کتابونو لپاره

بی غره خبری

Get more e.books form www.ketabton.com

Ketabton.com: the Digital Library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**